

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2017/390**z dne 11. novembra 2016****o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede nekaterih bonitetnih zahtev za centralne depotne družbe in imenovane kreditne institucije, ki ponujajo pomožne bančne storitve****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012 ⁽¹⁾ in zlasti tretjega pododstavka člena 47(3), tretjega pododstavka člena 54(8) in tretjega pododstavka člena 59(5) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) št. 909/2014 uvaja bonitetne zahteve za centralne depotne družbe (v nadaljnjem besedilu: CDD) za zagotovitev, da so varne in zanesljive ter da vedno izpolnjujejo kapitalske zahteve. S takimi kapitalskimi zahtevami se zagotavlja stalna in ustrezna kapitalizacija CDD za tveganja, ki jim je izpostavljena, ter da lahko po potrebi in urejeno preneha poslovati ali prestrukturira svoje dejavnosti.
- (2) Ker je v določbah Uredbe (EU) št. 909/2014 o kapitalskih in likvidnostnih tveganjih, povezanih s CDD in imenovanimi kreditnimi institucijami, izrecno določeno, da morajo njihova notranja pravila in postopki omogočiti spremljanje, merjenje in upravljanje izpostavljenosti in likvidnostnih potreb ne le za posamezne udeležence, temveč tudi v zvezi z udeleženci, ki spadajo v isto skupino in so nasprotnne stranke CDD, bi se morale take določbe uporabljati za skupine podjetij, ki vključujejo nadrejeno družbo in njene podrejene družbe.
- (3) V tej uredbi so upoštevana ustrezna priporočila načel za infrastrukture finančnih trgov, ki sta jih izdala Odbor za plačilne in poravnalne sisteme (CPSS) ter Mednarodno združenje nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) (v nadaljnjem besedilu: načela CPSS-IOSCO) ⁽²⁾. Upoštevana je tudi obravnava kapitala kreditnih institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ glede na to, da so CDD v določenem obsegu izpostavljene tveganjem, podobnim tveganjem kreditnih institucij.
- (4) Za opredelitev kapitala v tej uredbi je primerno slediti opredelitvi kapitala iz Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ (EMIR). Taka opredelitev je najprimernejša v povezavi z regulativnimi zahtevami, saj je bila opredelitev kapitala v Uredbi (EU) št. 648/2012 oblikovana posebej za infrastrukture trgov. CDD z dovoljenjem za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu z Uredbo (EU) št. 909/2014 morajo hkrati izpolnjevati kapitalske zahteve iz te uredbe in kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013. Kapitalske zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 morajo izpolniti z instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje navedene uredbe. Da

⁽¹⁾ UL L 257, 28.8.2014, str. 1.

⁽²⁾ Načela za infrastrukture finančnih trgov, Odbor za plačilne in poravnalne sisteme – Banka za mednarodne poravnave in Tehnični odbor Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev, april 2012.

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitornih sklenjenih poslovanjih (UL L 201, 27.7.2012, str. 1).

bi se preprečilo medsebojno nasprotovanje zahtev ali njihovo podvajanje in glede na to, da so metodologije za izračun dodatnega kapitalskega pribitka za CDD v skladu z Uredbo (EU) št. 909/2014 tesno povezane z metodologijami iz Uredbe (EU) št. 575/2013, bi bilo treba CDD, ki ponujajo pomožne bančne storitve, omogočiti, da izpolnijo dodatne kapitalske zahteve iz te uredbe z enakimi instrumenti, ki izpolnjujejo zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 ali Uredbe (EU) št. 909/2014.

- (5) Za zagotovitev, da bi CDD po potrebi lahko ustrezno pripravila prestrukturiranje svojih dejavnosti ali urejeno prenehanje, mora vedno imeti zadosten kapital, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami, za kritje operativnih stroškov v obdobju, v katerem bi lahko izvedla reorganizacijo svojih kritičnih dejavnosti, vključno z dokapitalizacijo, zamenjavo upravnih organov, revidiranjem svojih poslovnih strategij, stroškovnih struktur ali struktur pristojbin in prestrukturiranjem storitev, ki jih opravlja. Ker mora CDD med prenehanjem ali prestrukturiranjem svojih dejavnosti še vedno opravljati svoje običajne dejavnosti in čeprav so lahko dejanski stroški prenehanja ali prestrukturiranja dejavnosti CDD precej višji od bruto letnih operativnih stroškov, in sicer zaradi stroškov prestrukturiranja ali prenehanja, bi se morala uporaba bruto letnih operativnih stroškov kot merila za izračun zahtevanega kapitala šteti za ustrezen približek dejanskih stroškov prenehanja ali prestrukturiranja dejavnosti CDD.
- (6) Podobno kot v točki (a) člena 36(1) Uredbe (EU) št. 575/2013, ki določa, da morajo institucije od navadnega lastniškega temeljnega kapitala odbiti izgube tekočega poslovnega leta, bi bilo treba tudi v tej uredbi priznati pomen neto prihodka pri kritju ali obvladovanju tveganj, ki izhajajo iz neugodnih sprememb v poslovnih razmerah. Zato je treba te izgube kriti s kapitalom samo v primerih, kadar neto prihodek ne zadostuje za kritje izgub, ki izhajajo iz natančne opredelitve poslovnega tveganja. Kadar niso na voljo podatki iz prejšnjih let, kot v primeru novoustanovljenih CDD, bi bilo treba upoštevati tudi pričakovane vrednosti za tekoče leto, ki izražajo nove okoliščine. V skladu s podobnimi določbami v Delegirani uredbi Komisije (EU) št. 152/2013 ⁽¹⁾ bi bilo treba zahtevati, da imajo CDD minimalni bonitetni znesek kapitala za varovanje pred poslovnim tveganjem, da se zagotovi minimalna bonitetna obravnava.
- (7) V skladu z načeli CPSS-IOSCO se lahko za izračun kapitalskih zahtev stroški amortizacije opredmetenih in neopredmetenih sredstev odštejejo od bruto operativnih stroškov. Ker ti stroški ne ustvarjajo dejanskih denarnih tokov, ki morajo biti kriti s kapitalom, bi se morali taki odbitki uporabljati za kapitalske zahteve za poslovno tveganje in kapitalske zahteve za kritje prenehanja ali prestrukturiranja.
- (8) Ker je čas, potreben za urejeno prenehanje ali prestrukturiranje, strogo odvisen od storitev, ki jih opravlja posamezna CDD, in tržnega okolja, v katerem deluje, zlasti kadar lahko druga CDD prevzame del ali vse njene dejavnosti, bi moralo število mesecev, potrebnih za prestrukturiranje dejavnosti ali prenehanje, temeljiti na lastni oceni CDD. Vendar to obdobje ne bi smelo biti krajše od najmanjšega števila mesecev, potrebnih za prestrukturiranje ali prenehanje, določenega v členu 47 Uredbe (EU) št. 909/2014, da se zagotovi varna raven kapitalskih zahtev.
- (9) CDD bi morala pripraviti scenarije za prestrukturiranje svojih dejavnosti ali prenehanje, ki so prilagojeni njenemu poslovnemu modelu. Vendar bi morala biti za harmonizirano uporabo zahtev o prestrukturiranju in prenehanju v Uniji in zagotovitev, da so izpolnjene bonitetno zanesljive zahteve, diskrecijska pravica glede oblikovanja takih scenarijev omejena z jasno opredeljenimi merili.
- (10) Ustrezno merilo za določitev kapitalskih zahtev za CDD je Uredba (EU) št. 575/2013. Za zagotovitev skladnosti z navedeno uredbo bi bilo treba šteti, da metodologije za izračun operativnega tveganja iz te uredbe krijejo tudi pravno tveganje za namene te uredbe.
- (11) V primeru napake pri hrambi vrednostnih papirjev v imenu udeleženca se taka napaka šteje kot strošek za udeleženca ali strošek za CDD, za katero se vložijo pravni zahtevki. Zato je v pravilih za izračun regulativnega kapitala za operativno tveganje že upoštevano skrbniško tveganje. Zaradi enakih razlogov za skrbniško tveganje

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 152/2013 z dne 19. decembra 2012 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za centralne nasprotne stranke (UL L 52, 23.2.2013, str. 37).

za vrednostne papirje, hranjene prek povezave z drugo CDD, ne bi smela veljati nobena dodatna regulativna kapitalna zahteva, temveč bi se moralo šteti kot del regulativnega kapitala za operativno tveganje. Podobno se skrbniško tveganje, ki mu je izpostavljena CDD glede lastnih sredstev, ki jih hrani skrbniška banka ali druge CDD, ne bi smelo šteti dvakrat in ne bi se smel zahtevati dodaten regulativni kapital.

- (12) CDD je lahko izpostavljena tudi naložbenim tveganjem v zvezi s sredstvi, ki jih ima v lasti, ali naložbami, ki jih opravi z uporabo zavarovanja, vlog udeležencev, posojil udeležencem ali katero koli drugo izpostavljenostjo v okviru dovoljenih pomožnih bančnih storitev. Naložbeno tveganje je tveganje izgube, ki mu je izpostavljena CDD, ko vlaga svoja sredstva ali sredstva udeležencev, kot je zavarovanje. Ustrezno merilo za določitev kapitalskih zahtev za kritje kreditnega tveganja, kreditnega tveganja nasprotne stranke in tržnih tveganj, ki lahko izhajajo iz naložb CDD, so določbe iz Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, Uredbe (EU) št. 575/2013 in Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 152/2013.
- (13) Glede na naravo dejavnosti centralnih depotnih družb je taka družba izpostavljena poslovnemu tveganju zaradi morebitnih sprememb splošnih pogojev poslovanja, ki bi lahko škodovale njenemu finančnemu položaju zaradi upada prihodkov ali povečanja stroškov, kar bi povzročilo izgubo, ki jo mora pokriti njen kapital. Ker je stopnja poslovnega tveganja zelo odvisna od individualnega položaja posamezne CDD in je lahko posledica različnih dejavnikov, bi morale kapitalne zahteve iz te uredbe temeljiti na lastni oceni CDD, metodologija, ki jo CDD uporabi za tako oceno, pa bi morala biti sorazmerna z obsegom in kompleksnostjo dejavnosti CDD. CDD bi morala pripraviti svojo oceno zahtevanega kapitala za zaščito pred poslovnim tveganjem ob različnih scenarijih stresnih situacij, da se pokrijejo tveganja, ki še niso zajeta v metodologiji, uporabljeni za operativno tveganje. Da se zagotovi varna raven kapitalskih zahtev za poslovno tveganje pri izračunu na podlagi scenarijev, ki jih CDD oblikuje sama, bi bilo treba uvesti minimalno raven kapitala v obliki varne spodnje meje. Minimalna raven zahtevanega kapitala za poslovno tveganje bi morala biti usklajena s podobnimi zahtevami za druge infrastrukture trgov v povezanih aktih Unije, kot je delegirana uredba Komisije o kapitalskih zahtevah za centralne nasprotne stranke (CNS).
- (14) Dodaten kapitalski pribitek za tveganja, povezana s pomožnimi bančnimi storitvami, bi moral zajemati vsa tveganja, povezana z zagotavljanjem posojila znotraj enega dne udeležencem ali drugim uporabnikom CDD. Kadar je kreditna izpostavljenost čez noč ali daljša kreditna izpostavljenost posledica zagotavljanja posojila znotraj enega dne, bi bilo treba ustrezna tveganja izmeriti in obravnavati z metodologijami, ki so že določene v poglavju 2 naslova II dela 3 za standardizirani pristop in poglavju 3 naslova II dela 3 za pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB) iz Uredbe (EU) št. 575/2013, glede na to, da navedena uredba določa bonitetna pravila za merjenje kreditnega tveganja, ki izhaja iz kreditne izpostavljenosti čez noč ali daljše kreditne izpostavljenosti. Vendar je treba kreditna tveganja znotraj enega dne obravnavati posebej, saj metodologija za njihovo merjenje ni izrecno določena v Uredbi (EU) št. 575/2013 ali drugi veljavni zakonodaji Unije. Metodologija, ki posebej obravnava kreditno tveganje znotraj enega dne, bi zato morala biti dovolj občutljiva na tveganja, da bi se upoštevale kakovost zavarovanja, ocena kreditne kakovosti udeležencev in dejanske ugotovljene izpostavljenosti znotraj enega dne. Hkrati bi morala ta metodologija zagotoviti ustrezne spodbude za izvajalce pomožnih bančnih storitev, vključno s spodbudami za zbiranje zavarovanja najvišje kakovosti in izbiranje posojilno zmožnih nasprotnih strank. Čeprav morajo izvajalci pomožnih bančnih storitev ustrezno oceniti in preizkusiti raven in vrednost zavarovanja in odbitkov, bi morala metodologija za določitev dodatnega kapitalskega pribitka za kreditno tveganje znotraj enega dne kljub temu zagotoviti in predvideti dovolj kapitala za primer, če nenadno zmanjšanje vrednosti zavarovanja preseže ocene in so posledično delno nezavarovane preostale kreditne izpostavljenosti.
- (15) Pri izračunu kapitalskega pribitka za tveganja, ki izhajajo iz zagotavljanja pomožnih bančnih storitev, je treba upoštevati pretekle informacije o kreditnih izpostavljenostih znotraj enega dne. Da bi lahko izračunali ta kapitalski pribitek, bi morali subjekti, ki zagotavljajo pomožne bančne storitve uporabnikom storitev CDD v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 (v nadaljnjem besedilu: izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD) za vsaj eno leto voditi evidenco o svoji kreditni izpostavljenosti znotraj enega dne. V nasprotnem primeru ne morejo ugotoviti zadevnih izpostavljenosti, na podlagi katerih se opravi izračun. Zato se od izvajalcev bančnih storitev za uporabnike CDD ne bi smelo zahtevati, da izpolnjujejo kapitalne zahteve, ki ustrezajo kapitalskemu pribitku, dokler nimajo možnosti zbrati vseh informacij, potrebnih za izračun pribitka.

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

- (16) Člen 54(8) Uredbe (EU) št. 909/2014 določa, da je treba pripraviti pravila za določitev dodatnega kapitalskega pribitka iz točke (d) člena 54(3) in točke (e) člena 54(4) navedene uredbe. Poleg tega je v členu 54 navedene uredbe določeno, da dodatni pribitek izraža kreditno tveganje znotraj enega dne, ki izhaja iz dejavnosti iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014 in zlasti zagotavljanja posojila znotraj enega dne udeležencem v sistemu poravnave vrednostnih papirjev ali drugim uporabnikom storitev CDD. Zato bi morala izpostavljenost zaradi kreditnega tveganja znotraj enega dne vključevati tudi izgubo, ki bi ji bil izpostavljen izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, če udeleženec, ki si izposoja, ne bi izpolnil svojih obveznosti.
- (17) Točka (d) člena 59(3) Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi s kreditnim tveganjem izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD določa, da je treba zbirati „visoko likvidno zavarovanje z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem“. Točka (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 v zvezi z likvidnostnim tveganjem izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD določa kritje s „primernimi likvidnimi sredstvi“. Tako primerno likvidno sredstvo so med drugim „zelo likvidna zavarovanja“. Čeprav je razumljivo, da je v vsakem od teh dveh primerov uporabljena različna terminologija zaradi različne narave možnih tveganj in skladnosti z različnimi koncepti v urejanju kreditnega in likvidnostnega tveganja, se oba nanašata na podobno visoko kakovost ponudnikov ali sredstev. Zato bi bilo primerno zahtevati, da se izpolnijo enaki pogoji, preden se lahko šteje, da se zavarovanje ali likvidno sredstvo v obliki zavarovanja nanaša na kategorijo „visoko likvidno zavarovanje z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem“ oziroma kategorijo „primerna likvidna sredstva“.
- (18) Točka (d) člena 59(3) Uredbe (EU) št. 909/2014 določa, da mora izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za upravljanje ustreznega kreditnega tveganja sprejeti visoko likvidno zavarovanje z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem. V isti točki je določeno, da se v specifičnih primerih lahko uporabijo druge vrste zavarovanja, ki niso visoko likvidno zavarovanje z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem, pri čemer se upošteva ustrezen odbitek. Da bi se to omogočilo, bi bilo treba določiti jasno hierarhijo kakovosti zavarovanj, da bi lahko razlikovali, katero zavarovanje je lahko sprejemljivo za popolno kritje izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja, katero zavarovanje je sprejemljivo kot likvidno sredstvo in za katero zavarovanje, ki je sicer še vedno sprejemljivo za zmanjšanje kreditnega tveganja, so potrebna primerna likvidna sredstva. Ponudniki zavarovanja se ne bi smeli ovirati pri prosti zamenjavi zavarovanja glede na razpoložljivost sredstev ali njihove strategije upravljanja sredstev in obveznosti. Zato bi bilo treba omogočiti, da se običajna praksa v zvezi z zavarovanji, kot je opiranje na zastavne račune udeležencev, pri čemer udeleženec deponira zavarovanje na svojih zastavljenih računih, da bi popolnoma pokrili vsako kreditno izpostavljenost, uporablja za zamenjavo zavarovanja, če se pri tem spremljata kakovost in likvidnost zavarovanja in sta skladni z zahtevami iz te uredbe. V okviru takih ureditev glede zastavnih računov udeleženec deponira zavarovanje na svojem zastavljenem računu, da bi popolnoma pokrili vsako kreditno izpostavljenost. Poleg tega bi moral izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD sprejeti zavarovanje ob upoštevanju navedene hierarhije, vendar lahko sprejeto zavarovanje po potrebi unovči na najučinkovitejši način, če udeleženec ne izpolni obveznosti. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pa mora imeti z bonitetnega vidika možnost stalno spremljati razpoložljivost zavarovanja, njegovo kakovost in likvidnost za popolno kritje kreditnih izpostavljenosti. Poleg tega bi moral imeti z udeleženci, ki si izposojajo, vzpostavljene ureditve za zagotovitev, da so vedno izpolnjene vse zahteve glede zavarovanja iz te uredbe.
- (19) Izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD bi morali biti za namene merjenja kreditnega tveganja znotraj enega dne zmožni predvideti konične izpostavljenosti v tem dnevu. V ta namen ne bi bila potrebna napoved natančnega števila, temveč opredelitev trendov za te izpostavljenosti znotraj enega dne. To je dodatno podprto tudi s sklicevanjem na „predvidevanje koničnih izpostavljenosti“ v standardih Baselskega odbora za bančni nadzor ⁽¹⁾.
- (20) Naslov II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 uvaja uteži tveganja, ki naj bi se uporabile za kreditne izpostavljenosti do Evropske centralne banke in drugih izvzetih subjektov. Pri merjenju kreditnega tveganja za regulativne namene se take uteži tveganja na splošno štejejo za najboljšo razpoložljivo referenco. Enaka metoda se zato lahko uporabi za kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne. Vendar so za zagotovitev vsebinske tehtnosti navedenega pristopa potrebni nekateri popravki, zlasti je treba pri izračunih z uporabo okvira kreditnih tveganj iz poglavja 2 naslova II dela 3 za standardizirani pristop in poglavja 3 naslova II dela 3 za pristop IRB iz Uredbe (EU) št. 575/2013 izpostavljenosti znotraj enega dne obravnavati kot izpostavljenosti ob koncu dne, ker v navedeni uredbi velja ta predpostavka.

⁽¹⁾ Baselski odbor za bančni nadzor, „Monitoring tools for intraday liquidity management“ (Instrumenti za spremljanje upravljanja likvidnosti znotraj enega dne), april 2013.

- (21) V skladu s členom 59(5) Uredbe (EU) št. 909/2014, ki vsebuje izrecno sklicevanje na člen 46(3) Uredbe (EU) št. 648/2012, bi bilo treba bančne garancije ali akreditive, kadar je to ustrezno, uskladiti z načeli CPSS-IOSCO, zanje pa bi morale veljati podobne zahteve, kot so določene v Uredbi (EU) št. 648/2012. Te vključujejo zahtevo, da morajo garantii v celoti zavarovati bančne garancije in akreditive. Da pa bi se ohranila učinkovitost poravnave vrednostnih papirjev v Uniji, kadar se bančne garancije ali akreditivi uporabljajo v povezavi s kreditnimi izpostavljenostmi, ki lahko izhajajo iz interoperabilnih povezav med CDD, bi bilo treba omogočiti, da se upoštevajo drugi ustrezni instrumenti za zmanjšanje tveganja, če ti zagotavljajo enako ali boljše zaščito kot določbe iz Uredbe (EU) št. 648/2012. Ta posebna obravnava bi se morala uporabljati samo za bančne garancije ali akreditive, ki ščitijo interoperabilno povezavo med CDD, in bi morala veljati izključno za kreditno izpostavljenost med povezanima CDD. Ker bančna garancija ali akreditiv štiti CDD, ki izpolnjujejo obveznosti, pred kreditnimi izgubami, bi bilo treba obravnavati tudi likvidnostne potrebe CDD, ki izpolnjujejo obveznosti, in sicer s pravočasno poravnavo obveznosti garantov ali, namesto tega, s hrambo primernih likvidnih sredstev.
- (22) Točka (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 določa, da morajo izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD zmanjšati likvidnostna tveganja s primernimi likvidnimi sredstvi v vsaki valuti. Zato se likvidna sredstva, ki niso primerna, ne morejo uporabiti za izpolnitev zahtev iz navedenega člena. Vendar nič ne preprečuje, da se za dnevno upravljanje likvidnosti poleg primernih likvidnih sredstev uporabijo tudi likvidna sredstva, ki niso primerna, kot so valutne zamenjave. To je skladno tudi z mednarodnimi standardi, vključenimi v načela CPSS-IOSCO. Zato bi bilo treba v ta namen meriti in spremljati likvidna sredstva, ki niso primerna.
- (23) Likvidnostno tveganje lahko izhaja iz katere koli pomožne bančne storitve, ki jo opravlja CDD. V okviru za upravljanje likvidnostnih tveganj bi se morala opredeliti tveganja, ki izhajajo iz različnih pomožnih bančnih storitev, vključno s posojanjem vrednostnih papirjev, in ustrezno razlikovati njihovo upravljanje.
- (24) Za pokritje vseh likvidnostnih potreb, vključno z likvidnostnimi potrebami izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD znotraj enega dne, bi se moralo z okvirom CDD za upravljanje likvidnostnih tveganj zagotoviti, da so izpolnjene obveznosti v zvezi s plačili in poravnavo v vseh valutah poravnave v okviru sistema poravnave vrednostnih papirjev, ki ga upravlja CDD, ko obveznosti zapadejo, tudi znotraj enega dne.
- (25) Glede na to, da so vsa likvidnostna tveganja, razen likvidnostnih tveganj znotraj enega dne, že obravnavana v Direktivi 2013/36/EU in Uredbi (EU) št. 575/2013, bi se morala ta uredba osredotočiti na tveganja znotraj enega dne.
- (26) Ker so izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD sistemsko pomembna infrastruktura trga, je bistveno zagotoviti, da ti svoja kreditna in likvidnostna tveganja upravljajo na konservativen način. Zato bi bilo treba izvajalcem bančnih storitev za uporabnike CDD dovoliti, da udeležencem, ki si izposojajo, v okviru zagotavljanja pomožnih bančnih storitev, kot je navedeno v Uredbi (EU) št. 909/2014, odobrijo samo nezavezujoče kreditne linije.
- (27) Za zagotovitev, da so postopki za upravljanje tveganj izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD dovolj zanesljivi tudi v neugodnih razmerah, bi morali biti stresni testi njegovih likvidnih finančnih sredstev natančni in usmerjeni v prihodnost. Iz istega razloga bi bilo treba pri testih upoštevati različne skrajne, vendar možne tržne scenarije in jih opraviti za vsako zadevno valuto, ki jo ponuja izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, ob upoštevanju možne neizpolnitve vnaprej določene ureditve financiranja. Scenariji bi morali med drugim zajemati neizpolnjevanje obveznosti dveh največjih udeležencev izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD v zadevni valuti. To je potrebno za vzpostavitev pravila, ki je po eni strani previdno, saj upošteva, da lahko poleg največjega tudi drugi udeleženci ustvarijo likvidnostno tveganje, in po drugi strani sorazmerno s ciljem, saj ne upošteva tistih drugih udeležencev, za katere je manj možnosti, da bodo ustvarili likvidnostno tveganje.
- (28) Točka (c) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 določa, da morajo izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD zagotoviti dovolj likvidnih sredstev v vseh zadevnih valutah ob zelo različnih možnih scenarijih stresnih situacij. V pravilih, ki določajo okvire in instrumente za upravljanje likvidnostnega tveganja v scenarijih stresnih situacij, bi bilo zato treba predpisati metodologijo za opredelitev valut, ki so zadevne za upravljanje likvidnostnega tveganja. Opredelitev zadevnih valut bi morala temeljiti na pomislekih v zvezi s pomembnostjo, ugotovljeni neto kumulativni likvidnostni izpostavljenosti in podatkih, zbranih v daljšem in natančno opredeljenem obdobju.

Poleg tega bi bilo treba za ohranitev skladnega regulativnega okvira v Uniji najpomembnejše valute Unije, opredeljene na podlagi Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/392 ⁽¹⁾ v skladu s členom 12 Uredbe (EU) št. 909/2014 privzeto vključiti kot zadevne valute.

- (29) Za zbiranje zadostnih podatkov za opredelitev vseh drugih valut, ki niso najpomembnejše valute Unije, mora preteči minimalno obdobje od datuma odobritve izvajalcev bančnih storitev za uporabnike CDD do konca zadevnega obdobja. Zato bi bilo treba omogočiti uporabo drugih ustreznih metod za opredelitev vseh drugih valut, ki niso najpomembnejše valute Unije, v prvem letu po odobritvi izvajalcev bančnih storitev za uporabnike CDD v skladu z novim regulativnim okvirom, ki ga je uvedla Uredba (EU) št. 909/2014, za tiste izvajalce bančnih storitev za uporabnike CDD, ki na datum začetka veljavnosti tehničnih standardov iz člena 69 Uredbe (EU) št. 909/2014 že opravljajo pomožne bančne storitve. Ta prehodna ureditev ne bi smela vplivati na zahtevo, da morajo izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD zagotoviti dovolj likvidnih sredstev, temveč le na opredelitev tistih valut, za katere se opravijo stresni testi za namene upravljanja likvidnosti.
- (30) Točka (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 določa, da morajo imeti izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD vzpostavljene vnaprej določene in visoko zanesljive ureditve financiranja za zagotovitev, da je mogoče zavarovanje, ki ga zagotovi stranka, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti, pretvoriti v denarna sredstva tudi v skrajnih, vendar možnih tržnih razmerah. V navedeni uredbi je še določeno, da mora izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zmanjševati tveganja znotraj enega dne z uporabo visoko likvidnega zavarovanja z minimalnim kreditnim in tržnim tveganjem. Ker mora biti likvidnost takoj na voljo, bi moral imeti izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD možnost obravnavati vsako likvidnostno potrebo v okviru istega dne. Izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD lahko delujejo v več časovnih pasovih, zato bi bilo treba določbo o pretvorbi zavarovanja v denarna sredstva na podlagi vnaprej določenih ureditev financiranja v okviru istega dne uporabljati ob upoštevanju delovnega časa lokalnih plačilnih sistemov za vsako posamezno valuto, za katero se uporablja.
- (31) Določbe te uredbe so tesno povezane, saj obravnavajo bonitetne zahteve za CDD. Za zagotovitev skladnosti med navedenimi določbami, ki bi morale začeti veljati hkrati, in za omogočanje celovitega pregleda nad določbami in enotnega dostopa do njih za osebe, za katere veljajo navedene obveznosti, je zaželeno, da se vsi regulativni tehnični standardi, ki se zahtevajo v skladu z Uredbo (EU) št. 909/2014, vključijo v eno uredbo.
- (32) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki jih je Evropski bančni organ predložil Komisiji.
- (33) Evropski bančni organ je pred predložitvijo osnutkov tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, tesno sodeloval z Evropskim sistemom centralnih bank (ESCB) in Evropskim organom za vrednostne papirje in trge (ESMA). Opravil je tudi odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analiziral morebitne s tem povezane stroške in koristi ter zaprosil za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

KAPITALSKE ZAHTEVE ZA VSE CDD IZ ČLENA 47 UREDBE (EU) ŠT. 909/2014

Člen 1

Pregled zahtev glede kapitala CDD

1. Za namene člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014 ima centralna depotna družba (v nadaljnjem besedilu: CDD) vedno znesek kapitala, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami, naveden v členu 3 te uredbe.

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/392 z dne 11. novembra 2016 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi o zahtevah glede izdaje dovoljenj, nadzora in poslovanja za centralne depotne družbe (glej stran 48 tega Uradnega lista).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

2. Za izpolnitev kapitalskih zahtev iz člena 3 se uporabijo kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 2 te uredbe.

Člen 2

Pogoji v zvezi s kapitalskimi instrumenti

1. Za namene člena 1 ima CDD kapitalske instrumente, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) so vpisani kapital v smislu člena 22 Direktive Sveta 86/635/EGS ⁽¹⁾;
- (b) so vplačani, vključno s presežkom vplačanega kapitala;
- (c) v celoti pokrivajo izgube v času rednega poslovanja;
- (d) pri stečaju ali likvidaciji so uvrščeni za vsemi drugimi terjatvami v tožbah v zvezi z insolventnostjo ali v skladu z veljavno zakonodajo o insolventnosti.

2. CDD, ki ima dovoljenje v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 za opravljanje pomožnih bančnih storitev, lahko poleg kapitalskih instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1, za izpolnitev zahtev iz člena 1 uporabi kapitalske instrumente:

- (a) ki izpolnjujejo pogoje iz odstavka 1;
- (b) ki so „kapitalski instrumenti“, kakor so opredeljeni v točki (119) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (c) za katere veljajo določbe Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 3

Raven kapitalskih zahtev za CDD

1. CDD ima kapital, vključno z zadržanim dobičkom in rezervami, ki je vedno večji od ali enak vsoti:

- (a) kapitalskih zahtev CDD za operativna, pravna in skrbniška tveganja iz točke (a) člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, izračunanih v skladu s členom 4;
- (b) kapitalskih zahtev CDD za naložbena tveganja iz točke (a) člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, izračunanih v skladu s členom 5;
- (c) kapitalskih zahtev CDD za poslovna tveganja iz točke (a) člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, izračunanih v skladu s členom 6;
- (d) kapitalskih zahtev CDD za prenehanje ali prestrukturiranje dejavnosti iz točke (b) člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, izračunanih v skladu s členom 7.

2. CDD ima vzpostavljene postopke za ugotavljanje vseh virov tveganj iz odstavka 1.

Člen 4

Raven kapitalskih zahtev za operativna, pravna in skrbniška tveganja

1. CDD, ki ima dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 in dovoljenje za uporabo naprednih pristopov za merjenje (v nadaljnjem besedilu: pristopi AMA) iz členov od 321 do 324 Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna svoje kapitalske zahteve za operativna, pravna in skrbniška tveganja v skladu s členi od 231 do 234 Uredbe (EU) št. 575/2013.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L 372, 31.12.1986, str. 1).

2. CDD, ki ima dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 in uporablja standardizirani pristop za operativno tveganje iz členov od 317 do 320 Uredbe (EU) št. 575/2013, izračuna svoje kapitalske zahteve za operativna, pravna in skrbniška tveganja v skladu z določbami navedene uredbe, ki se uporabljajo za standardizirani pristop za operativno tveganje iz členov od 317 do 320 navedene uredbe.
3. CDD, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev, izračuna svoje kapitalske zahteve za operativna, pravna in skrbniška tveganja v skladu z določbami o enostavnem pristopu iz členov 315 in 316 Uredbe (EU) št. 575/2013:
 - (a) CDD, ki nima dovoljenja v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014;
 - (b) CDD, ki ima dovoljenje v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, vendar nima dovoljenja za uporabo pristopov AMA iz členov od 321 do 324 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) CDD, ki ima dovoljenje v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, vendar nima dovoljenja za uporabo standardiziranega pristopa iz členov od 317 do 320 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 5

Raven kapitalskih zahtev za naložbeno tveganje

1. CDD svoje kapitalske zahteve za naložbeno tveganje izračuna kot vsoto:
 - (a) 8 % zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti CDD za:
 - (i) kreditno tveganje v skladu z odstavkom 2 in
 - (ii) kreditno tveganje nasprotne stranke v skladu z odstavkom 3;
 - (b) kapitalskih zahtev CDD za tržno tveganje v skladu z odstavkoma 4 in 5.
2. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti CDD za kreditno tveganje se uporablja naslednje:
 - (a) če CDD nima dovoljenja za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, uporablja standardizirani pristop za kreditno tveganje iz členov od 107 do 141 Uredbe (EU) št. 575/2013 v kombinaciji s členi od 192 do 241 o zmanjševanju kreditnega tveganja iz navedene uredbe;
 - (b) če CDD ima dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, vendar nima dovoljenja za uporabo pristopa na osnovi notranjih bonitetnih ocen (pristop IRB) iz členov od 142 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, uporablja standardizirani pristop za kreditno tveganje iz členov od 107 do 141 Uredbe (EU) št. 575/2013 v kombinaciji z določbami o zmanjševanju kreditnega tveganja iz členov od 192 do 241 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) če CDD ima dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 in dovoljenje za uporabo pristopa IRB, uporablja pristop IRB za kreditno tveganje iz členov od 142 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013 v kombinaciji z določbami o zmanjševanju kreditnega tveganja iz členov od 192 do 241 Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. Za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti CDD za kreditno tveganje nasprotne stranke CDD uporablja:
 - (a) eno od metod iz členov od 271 do 282 Uredbe (EU) št. 575/2013 in
 - (b) razvito metodo za izračun učinkov zavarovanja s finančnim premoženjem z uporabo prilagoditev za nestanovitnost iz členov od 220 do 227 Uredbe (EU) št. 575/2013.

4. CDD, ki izpolnjuje katerega koli od naslednjih pogojev, izračuna svoje kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu z določbami členov od 102 do 106 in od 325 do 361 Uredbe (EU) št. 575/2013, vključno z uporabo odstopanja za majhen obseg postavk trgovalne knjige iz člena 94 navedene uredbe:

- (a) CDD, ki nima dovoljenja v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014;
- (b) CDD, ki ima dovoljenje v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, vendar nima dovoljenja za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje.

5. CDD, ki ima dovoljenje za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s točko (a) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 in dovoljenje za uporabo notranjih modelov za izračun kapitalskih zahtev za tržno tveganje, izračuna svoje kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s členi od 102 do 106 in od 362 do 376 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 6

Kapitalske zahteve za poslovno tveganje

1. Kapitalske zahteve za poslovno tveganje CDD ustrezajo višji izmed naslednjih vrednosti:

(a) oceni, ki izhaja iz uporabe odstavka 2, od katere se odšteje najnižja od naslednjih vrednosti:

- (i) čisti poslovni izid zadnjega revidiranega poslovnega leta;
- (ii) pričakovani čisti poslovni izid za tekoče poslovno leto;
- (iii) pričakovani čisti poslovni izid za zadnje poslovno leto, če še niso na voljo revidirani rezultati;

(b) 25 % letnih bruto operativnih stroškov CDD iz odstavka 3.

2. Za namene točke (a) odstavka 1 CDD izvede vse naslednje:

- (a) oceni kapital, potreben za kritje izgub zaradi poslovnega tveganja, ki temelji na razumno predvidljivih neugodnih scenarijih, relevantnih za njihov poslovni model;
- (b) dokumentira predpostavke in metodologije, ki se uporabljajo za oceno pričakovanih izgub iz točke (a);
- (c) vsaj enkrat letno pregleda in posodobi scenarije iz točke (a).

3. Za izračun letnih bruto operativnih stroškov CDD se upošteva naslednje:

(a) letni bruto operativni stroški CDD zajemajo vsaj:

- (i) skupne stroške zaposlenih, vključno s plačami, dodatki in socialnimi prispevki;
- (ii) skupne splošne upravne stroške in zlasti stroške trženja ter reprezentančne stroške;
- (iii) zavarovalne stroške;
- (iv) druge stroške zaposlenih in potne stroške;
- (v) stroške nepremičnin;
- (vi) stroške informacijske podpore;
- (vii) stroške telekomunikacij;
- (viii) stroške poštnin in prenosa podatkov;
- (ix) stroške zunanjih svetovalcev;
- (x) amortizacijo opredmetenih in neopredmetenih sredstev;
- (xi) oslabitev in odtujitev osnovnih sredstev;

- (b) letni bruto operativni stroški CDD se določijo v skladu z enim od naslednjih:
- (i) mednarodnimi standardi računovodskega poročanja (MSRP), sprejetimi v skladu z Uredbo (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (ii) direktivami Sveta 78/660/EGS ⁽²⁾, 83/349/EGS ⁽³⁾ in 86/635/EGS;
 - (iii) splošno sprejetimi računovodskimi načeli tretje države, za katere je v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1569/2007 ⁽⁴⁾ ugotovljeno, da so enakovredni MSRP, ali računovodskimi standardi tretje države, katerih uporaba je dovoljena v skladu s členom 4 navedene uredbe;
- (c) CDD lahko amortizacijo opredmetenih in neopredmetenih sredstev odšteje od letnih bruto operativnih stroškov;
- (d) CDD uporablja najnovejše revidirane informacije iz svojih letnih računovodskih izkazov;
- (e) če CDD še ne posluje eno leto od datuma, ko začne opravljati svoje dejavnosti, uporabi bruto operativne stroške, napovedane v svojem poslovnem načrtu.

Člen 7

Kapitalske zahteve za prenehanje ali prestrukturiranje

CDD izračuna svoje kapitalske zahteve za prenehanje ali prestrukturiranje tako, da po vrsti izvede naslednje korake:

- (a) oceni obdobje, potrebno za prenehanje ali prestrukturiranje za vse scenarije stresnih situacij iz Priloge v skladu z načrtom iz člena 47(2) Uredbe (EU) št. 909/2014;
- (b) deli svoje letne bruto operativne stroške, izračunane v skladu s členom 6(3), z dvanajst (mesečni bruto operativni stroški);
- (c) pomnoži mesečne bruto operativne stroške iz točke (b) z daljšim izmed naslednjih dveh obdobj:
 - (i) obdobjem iz točke (a);
 - (ii) šestimi meseci.

NASLOV II

KAPITALSKI PRIBITEK ZA CDD Z DOVOLJENJEM ZA OPRAVLJANJE POMOŽNIH BANČNIH STORITEV IN ZA IMENOVANE KREDITNE INSTITUCIJE IZ ČLENA 54 UREDBE (EU) ŠT. 909/2014

Člen 8

Kapitalni pribitek, ki izhaja iz zagotavljanja posojila znotraj enega dne

1. Za namene izračuna dodatnega kapitalnega pribitka, ki izhaja iz zagotavljanja posojila znotraj enega dne, kot je določeno v točki (d) člena 54(3) in točki (e) člena 54(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD po vrsti izvede naslednje korake:

- (a) za zadnje koledarsko leto izračuna povprečje petih najvišjih kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne (v nadaljnjem besedilu: konične izpostavljenosti), ki izhajajo iz opravljanja storitev iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 1606/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. julija 2002 o uporabi mednarodnih računovodskih standardov (UL L 243, 11.9.2002, str. 1).

⁽²⁾ Četrta direktiva Sveta z dne 25. julija 1978 o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (78/660/EGS) (UL L 222, 14.8.1978, str. 11).

⁽³⁾ Sedma direktiva Sveta z dne 13. junija 1983 o konsolidiranih računovodskih izkazih, ki temelji na členu 54(3)(g) Pogodbe (83/349/EGS) (UL L 193, 18.7.1983, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1569/2007 z dne 21. decembra 2007 o določitvi mehanizma za ugotavljanje enakovrednosti računovodskih standardov izdajateljev vrednostnih papirjev iz tretjih držav v skladu z direktivama 2003/71/ES in 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 340, 22.12.2007, str. 66).

- (b) uporabi odbitke za vsa zavarovanja, zbrana v zvezi s koničnimi izpostavljenostmi, in domneva, da po uporabi odbitkov v skladu s členi od 222 do 227 Uredbe (EU) št. 575/2013 zavarovanje izgubi 5 % tržne vrednosti;
- (c) izračuna povprečje kapitalskih zahtev v zvezi s koničnimi izpostavljenostmi, izračunanimi v skladu z odstavkom 2, pri čemer se te izpostavljenosti štejejo za izpostavljenosti ob koncu dneva (v nadaljnjem besedilu: kapitalski pribitek).
2. Institucije za izračun kapitalskega pribitka iz odstavka 1 uporabijo enega od naslednjih pristopov:
- (a) standardizirani pristop za kreditno tveganje iz členov od 107 do 141 Uredbe (EU) št. 575/2013, če nimajo dovoljenja za uporabo pristopa IRB;
- (b) pristop IRB in zahteve iz členov od 142 do 191 Uredbe (EU) št. 575/2013, če imajo dovoljenje za uporabo pristopa IRB.
3. Če institucije uporabijo standardiziran pristop za kreditno tveganje v skladu z odstavkom 2(a), se šteje, da je znesek vsake od petih koničnih izpostavljenosti iz odstavka 1(a) vrednost izpostavljenosti v smislu člena 111 Uredbe (EU) št. 575/2013 za namene odstavka 1(b). Uporabljajo se tudi zahteve iz poglavja 4 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se nanašajo na člen 111 navedene uredbe.
4. Če institucije uporabijo pristop IRB za kreditno tveganje v skladu z odstavkom 2(b), se šteje, da je nepravilni znesek vsake od petih koničnih izpostavljenosti iz odstavka 1(a) vrednost izpostavljenosti v smislu člena 166 Uredbe (EU) št. 575/2013 za namene odstavka 1(b). Uporabljajo se tudi zahteve iz poglavja 4 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki se nanašajo na člen 166 navedene uredbe.
5. Kapitalske zahteve iz tega člena se uporabljajo dvanajst mesecev po pridobitvi dovoljenja za opravljanje pomožnih bančnih storitev v skladu s členom 55 Uredbe (EU) št. 909/2014.

NASLOV III

BONITETNE ZAHTEVE, KI SE UPORABLJAJO ZA KREDITNE INSTITUCIJE ALI CDD Z DOVOLJENJEM ZA OPRAVLJANJE POMOŽNIH BANČNIH STORITEV IZ ČLENA 59 UREDBE (EU) ŠT. 909/2014

POGLAVJE I

ZAVAROVANJE IN DRUGA ENAKOVREDNA FINANČNA SREDSTVA ZA KREDITNA IN LIKVIDNOSTNA TVEGANJA

Člen 9

Splošna pravila o zavarovanju in drugih enakovrednih finančnih sredstvih

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpolni naslednje pogoje v zvezi z zavarovanjem:
- (a) jasno loči zavarovanje od drugih vrednostnih papirjev udeleženca, ki si izposoja;
- (b) sprejme zavarovanje, ki izpolnjuje pogoje iz člena 10, ali druge vrste zavarovanja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 11, v naslednjem hierarhičnem zaporedju:
- (i) najprej sprejme kot zavarovanje samo vse vrednostne papirje na računu udeleženca, ki si izposoja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 10;
- (ii) nato sprejme kot zavarovanje samo vse vrednostne papirje na računu udeleženca, ki si izposoja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 11(1);

- (iii) nazadnje sprejme kot zavarovanje vse vrednostne papirje na računu udeleženca, ki si izposoja, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 11(2), v mejah primernih likvidnih sredstev iz člena 34, ki so na voljo, z namenom izpolnitve zahteve glede minimalnih likvidnih sredstev iz člena 35(3);
 - (c) vsaj dnevno spremlja kreditno kakovost, tržno likvidnost in nestanovitnost cen za vsak vrednostni papir, ki ga sprejme kot zavarovanje, in ga ovrednoti v skladu s členom 12;
 - (d) opredeli metodologije v zvezi z odbitki pri vrednosti zavarovanja v skladu s členom 13;
 - (e) zagotovi zadostno razpršenost zavarovanja, da se omogoči njegovo unovčenje v obdobjih iz členov 10 in 11 brez pomembnejšega tržnega učinka v skladu s členom 14.
2. Nasprotne stranke zagotovijo zavarovanje na podlagi dogovora o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, kakor je opredeljen v točki (c) člena 2(1) Direktive 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, ali na podlagi dogovora o prenosu lastniške pravice na finančnem zavarovanju, kakor je opredeljen v točki (b) člena 2(1) navedene direktive.
3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpolni pogoje iz členov 15 in 16 v zvezi z drugimi enakovrednimi finančnimi sredstvi.

Člen 10

Zavarovanje za namene točke (d) člena 59(3) in točke (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014

1. Da bi se štelo, da je zavarovanje najboljše kakovosti za namene točke (d) člena 59(3) in točke (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, mora to vsebovati dolžniške instrumente, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
- (a) izda jih ali zanje izrecno jamči:
 - (i) vlada;
 - (ii) centralna banka;
 - (iii) ena od multilateralnih razvojnih bank, navedenih v členu 117 Uredbe (EU) št. 575/2013, ali
 - (iv) evropski instrument za finančno stabilnost ali evropski mehanizem za stabilnost;
 - (b) CDD lahko na podlagi lastne notranje ocene dokaže, da ima nizko kreditno in tržno tveganje; za to oceno pa uporabi opredeljeno in objektivno metodologijo, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja in upošteva tveganje države, ki izhaja iz države v kateri ima izdajatelj sedež;
 - (c) denominirani so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko obvladuje;
 - (d) so prosto prenosljivi, brez kakršnih koli pravnih omejitev ali zahtevkov tretjih oseb, ki bi ovirali njihovo unovčenje;
 - (e) izpolnjujejo eno od naslednjih zahtev:
 - (i) za njih je na voljo delujoč trg za neposredno prodajo ali repo posle z raznovrstno skupino kupcev in prodajalcev, tudi v izjemnih razmerah, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pa lahko do njega zanesljivo dostopa;
 - (ii) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD jih lahko unovči z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami financiranja, kot je navedeno v točki (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 in opredeljeno v členu 38 te uredbe;

⁽¹⁾ Direktiva 2002/47/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. junija 2002 o dogovorih o finančnem zavarovanju (UL L 168, 27.6.2002, str. 43).

- (f) zanesljivi podatki o cenah za take dolžniške instrumente se objavljajo vsaj dnevno;
- (g) so takoj na voljo in jih je mogoče isti dan pretvoriti v denarna sredstva.

2. Da bi se štelo, da je zavarovanje nižje kakovosti kot zavarovanje iz odstavka 1 za namene točke (d) člena 59(3) in točke (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, mora to vsebovati prenosljive vrednostne papirje in instrumente denarnega trga, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) finančne instrumente je izdal izdajatelj, ki ima na podlagi ustrezne notranje ocene izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD nizko kreditno tveganje, za to oceno pa je uporabljena opredeljena in objektivna metodologija, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja in upošteva tveganje, ki izhaja iz ustanovitve sedeža izdajatelja v zadevni državi;
- (b) finančni instrumenti imajo na podlagi ustrezne notranje ocene izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD nizko kreditno tveganje; za to oceno pa je uporabljena opredeljena in objektivna metodologija, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja;
- (c) denominirani so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko obvladuje;
- (d) so prosto prenosljivi in brez kakršnih koli pravnih omejitev ali zahtevkov tretjih oseb, ki bi ovirali njihovo unovčenje;
- (e) izpolnjujejo eno od naslednjih zahtev:
 - (i) za njih je na voljo delujoč trg za neposredno prodajo ali repo posle z raznovrstno skupino kupcev in prodajalcev, pri tem pa lahko izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dokaže, da lahko do njega zanesljivo dostopa, tudi v izjemnih razmerah;
 - (ii) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD jih lahko unovči z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami financiranja, kot je navedeno v točki (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 in opredeljeno v členu 38 te uredbe;
- (f) mogoče jih je unovčiti isti dan;
- (g) podatki o cenah za te instrumente so objavljeni v čim bolj realnem času;
- (h) ne izdaja jih en od naslednjih:
 - (i) udeleženec, ki zagotavlja zavarovanje, ali subjekt, ki je del iste skupine kot udeleženec, razen v primeru krite obveznice in samo, če je premoženje, ki krije tako obveznico, ustrezno ločeno z zanesljivim pravnim okvirom in izpolnjuje zahteve iz tega člena;
 - (ii) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ali subjekt, ki je del iste skupine kot izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD;
 - (iii) subjekt, katerega poslovanje vključuje zagotavljanje storitev, ki so ključne za delovanje izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, razen če je tak subjekt centralna banka iz Unije ali centralna banka, ki izdaja valuto, v kateri ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpostavljenosti;
- (i) niso kako drugače predmet večjega tveganja neugodnih gibanj v smislu člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013.

Člen 11

Druga zavarovanja

1. Druge vrste zavarovanja, ki jih uporablja izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, vsebujejo finančne instrumente, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) so prosto prenosljivi, brez kakršnih koli pravnih omejitev ali zahtevkov tretjih oseb, ki bi ovirali njihovo unovčenje;
- (b) so primerni za centralno banko Unije, kadar ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dostop do rednega posojila, ki ni občasno (v nadaljnjem besedilu: redno posojilo) pri navedeni centralni banki;

- (c) denominirani so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko obvladuje;
 - (d) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima z vrsto posojilno zmožnih finančnih institucij sklenjeno vnaprej določeno ureditev financiranja iz točke (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 in opredeljeno v členu 38 te uredbe, ki omogoča pretvorbo teh instrumentov v denarna sredstva v istem dnevu.
2. Za namene točke (c) člena 59(3) Uredbe (EU) št. 909/2014 so druge vrste zavarovanja, ki jih uporablja izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, finančni instrumenti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:
- (a) so prosto prenosljivi, brez kakršnih koli pravnih omejitev ali zahtevkov tretjih oseb, ki bi ovirali njihovo unovčenje;
 - (b) denominirani so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko obvladuje;
 - (c) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima:
 - (i) vnaprej določeno ureditev financiranja v skladu s točko (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, ki je opredeljena v členu 38 te uredbe, pri čemer se lahko ti instrumenti unovčijo v petih delovnih dneh, in
 - (ii) primerna likvidna sredstva v skladu s členom 34 v zadostnem znesku za zagotovitev, da se z njimi krije časovna vrzel za unovčenje takega zavarovanja, če udeleženec ne izpolni svojih obveznosti.

Člen 12

Vrednotenje zavarovanja

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vzpostavi politike in postopke vrednotenja zavarovanja za zagotovitev:
- (a) da se finančni instrumenti iz člena 10 vrednotijo vsaj dnevno po tekočih tržnih cenah;
 - (b) da se finančni instrumenti iz člena 11(1) vrednotijo vsaj dnevno in, če tako dnevno vrednotenje ni mogoče, z uporabo notranjega modela;
 - (c) da se finančni instrumenti iz člena 11(2) vrednotijo vsaj dnevno in, če tako dnevno vrednotenje ni mogoče, z uporabo notranjega modela.
2. Metodologije za vrednotenje z uporabo notranjega modela iz točk (b) in (c) odstavka 1 se v celoti dokumentirajo.
3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pregleda ustreznost svojih politik in postopkov vrednotenja v obeh naslednjih primerih:
- (a) redno, in sicer vsaj enkrat letno;
 - (b) kadar na politike in postopke vrednotenja vpliva pomembna sprememba.

Člen 13

Odbitki

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD določi raven odbitkov:
- (a) kadar je zavarovanje primerno za centralno banko, pri kateri ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dostop do rednega posojila, se lahko odbitki, ki jih uporabi centralna banka za to vrsto zavarovanja, štejejo za minimalni spodnji prag odbitka;

- (b) kadar zavarovanje ni primerno za centralno banko, pri kateri ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dostop do rednega posojila, se odbitki, ki jih uporabi centralna banka, ki je izdala valuto, v kateri je finančni instrument denominiran, štejejo za minimalni spodnji prag odbitka;
2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da v svojih politikah in postopkih za določanje odbitkov upošteva verjetnost, da bo zavarovanje morda treba unovčiti v izjemnih tržnih razmerah, in čas, potreben za njegovo unovčenje.
3. Odbitki se določijo ob upoštevanju ustreznih meril, vključno z:
- (a) vrsto sredstva;
 - (b) stopnjo kreditnega tveganja, povezanega s finančnim instrumentom;
 - (c) državo izdaje sredstva;
 - (d) zapadlostjo sredstva;
 - (e) preteklo in hipotetično prihodnjo nestanovitnostjo cen sredstva v izjemnih tržnih razmerah;
 - (f) likvidnostjo osnovnega trga ter razmiki med ponudbeno in nakupno ceno;
 - (g) valutnim tveganjem, kadar je primerno;
 - (h) tveganjem neugodnih gibanj v smislu člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013.
4. Merila iz točke (b) odstavka 3 se določijo na podlagi ustrezne notranje ocene izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, ki temelji na opredeljeni in objektivni metodologiji, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja.
5. Vrednostnim papirjem, ki jih zagotovi subjekt, ki spada v isto skupino kot kreditojemalec, se ne pripiše vrednost zavarovanja.
6. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da so odbitki izračunani na konservativen način, da bi se čim bolj omejila procikličnost.
7. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da njegova neodvisna enota vsaj enkrat letno potrdi politike in postopke v zvezi z odbitki ter da se odbitki, ki se uporabljajo, primerjajo s centralno banko, ki izdaja zadevno valuto, oziroma, če referenčno merilo centralne banke ni na voljo, z drugimi ustreznimi viri.
8. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsaj dnevno pregleda odbitke, ki se uporabljajo.

Člen 14

Meje koncentracije zavarovanja

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima vzpostavljene politike in postopke v zvezi z mejami koncentracije zavarovanja, ki vključujejo:
- (a) politike in postopke, ki jih je treba izvesti v primeru kakršne koli kršitve mej koncentracije;
 - (b) ukrepe za zmanjšanje tveganja, ki se uporabijo, kadar se prekoračijo meje koncentracije, opredeljene v politikah;
 - (c) časovni raspored pričakovanega izvajanja ukrepov iz točke (b).

2. Meje koncentracije v okviru skupnega zneska zbranih zavarovanj (v nadaljnjem besedilu: zavarovalni portfelj) se določijo ob upoštevanju vseh naslednjih meril:

- (a) posameznih izdajateljev glede na strukturo njihove skupine;
- (b) države izdajatelja;
- (c) vrste izdajatelja;
- (d) vrste sredstva;
- (e) valute poravnave;
- (f) zavarovanja, katerega kreditno, likvidnostno in tržno tveganje presega minimalno raven;
- (g) primernosti zavarovanja za dostop izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD do rednega posojila pri centralni banki izdaje;
- (h) posameznega udeleženca, ki si izposoja;
- (i) vseh udeležencev, ki si izposojajo;
- (j) finančnih instrumentov, ki jih izdajo istovrstni izdajatelji glede na gospodarski sektor, dejavnost ali geografsko območje;
- (k) ravni kreditnega tveganja finančnega instrumenta ali izdajatelja, določene na podlagi notranje ocene izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, ki temelji na opredeljeni in objektivni metodologiji, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja in upošteva tveganje, ki izhaja iz ustanovitve sedeža izdajatelja v zadevni državi;
- (l) likvidnosti in nestanovitnosti cen finančnih instrumentov.

3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da za največ 10 % njegove kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne jamči en izmed naslednjih:

- (a) posamezna kreditna institucija;
- (b) finančna institucija iz tretje države, za katero veljajo in ki izpolnjuje bonitetna pravila, ki so vsaj tako stroga kot tista iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, v skladu s členom 114(7) navedene uredbe;
- (c) poslovni subjekt, ki je del iste skupine kot institucija iz točke (a) ali (b).

4. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pri izračunu meja koncentracije zavarovanja v skladu z odstavkom 2 združi svojo celotno izpostavljenost do posamezne nasprotne stranke, ki izhaja iz skupnega zneska kreditnih linij, depozitnih računov, tekočih računov, instrumentov denarnega trga in instrumentov za obratne repo posle, ki jih uporablja izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD.

5. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pri določanju meja koncentracije zavarovanja za svojo izpostavljenost do posameznega izdajatelja združi in kot eno samo tveganje obravnava svojo izpostavljenost do vseh finančnih instrumentov, ki jih izda izdajatelj ali subjekt iz skupine, za katere izrecno jamči izdajatelj ali subjekt iz skupine.

6. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da so njegove politike in postopki v zvezi z mejami koncentracije zavarovanja vedno ustrezni. Svoje meje koncentracije zavarovanja pregleda vsaj enkrat letno in kadar koli nastopijo ključne spremembe, ki vplivajo na njegovo izpostavljenost tveganju.

7. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD udeležence, ki si izposojajo, obvesti o mejah koncentracije zavarovanja, ki jih uporablja, in o vsaki spremembi teh meja v skladu z odstavkom 6.

Člen 15

Druga enakovredna finančna sredstva

1. Druga enakovredna finančna sredstva so samo finančna sredstva ali kreditna zavarovanja iz odstavkov od 2 do 4 in člena 16.
2. Druga enakovredna finančna sredstva lahko vključujejo garancije poslovnih bank, ki jih zagotovi posojilno zmožna finančna institucija, ki izpolnjuje zahteve iz člena 38(1), ali konzorcij takih finančnih institucij, in izpolnjujejo vse naslednje zahteve:
 - (a) izda jih izdajatelj, ki ima na podlagi ustrezne notranje ocene izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD nizko kreditno tveganje; za to oceno je uporabljena opredeljena in objektivna metodologija, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja in upošteva tveganje, ki izhaja iz ustanovitve sedeža izdajatelja v zadevni državi;
 - (b) denominirane so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko ustrezno obvladuje;
 - (c) so nepreklicne, brezpogojne in ni nobene pravne ali pogodbene izjeme ali možnosti, ki bi izdajatelju omogočala, da nasprotuje plačilu garancije;
 - (d) izplačajo se lahko na zahtevo v enem delovnem dnevu v obdobju unovčenja portfelja udeleženca, ki si izposoja in ne izpolnjuje svojih obveznosti, brez kakršne koli regulativne, pravne ali operativne omejitve;
 - (e) ne izda jih subjekt, ki je del iste skupine kot udeleženec, ki si izposoja in ki ga krije garancija, ali subjekt, katerega poslovanje vključuje opravljanje storitev, ki so ključne za delovanje izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, razen če je ta subjekt centralna banka iz Evropskega gospodarskega prostora ali centralna banka izdaje valute, v kateri ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpostavljenosti;
 - (f) niso predmet večjega tveganja neugodnih gibanj v smislu člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (g) so v celoti zajamčene z zavarovanjem, ki izpolnjuje naslednje pogoje:
 - (i) ni predmet tveganja neugodnih gibanj v smislu člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki temelji na korelaciji z boniteto garanta ali udeleženca, ki si izposoja, razen če je bilo tveganje neugodnih gibanj ustrezno zmanjšano z odbitkom zavarovanja;
 - (ii) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima takojšen dostop do zavarovanja in vrednost zavarovanja je v primeru hkratnega neizpolnjevanja obveznosti udeleženca, ki si izposoja, in garanta neodvisna od stečaja;
 - (iii) primernost garanta je potrdil upravljalni organ izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD po celoviti proučitvi izdajatelja ter pravnega, pogodbenega in operativnega okvira garancije, ki je močno prepričala upravljalni organ, da je garancija učinkovita, o primernosti garanta pa je bil uradno obveščen tudi zadevni pristojni organ v skladu s členom 60(1) Uredbe (EU) št. 909/2014.
3. Druga enakovredna finančna sredstva lahko vključujejo bančne garancije, ki jih izda centralna banka in ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:
 - (a) izda jih centralna banka iz Unije ali centralna banka izdaje valute, v kateri ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpostavljenosti;
 - (b) denominirane so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko ustrezno obvladuje;
 - (c) so nepreklicne, brezpogojne in centralna banka izdajateljica se ne more sklicevati na katero koli pravno ali pogodbeno izjemo ali možnost, da bi nasprotovala plačilu garancije;
 - (d) izplačajo se v enem delovnem dnevu.

4. Druga enakovredna finančna sredstva lahko vključujejo kapital po odbitku kapitalskih zahtev iz členov od 1 do 8, vendar samo za namene kritja izpostavljenosti do centralnih bank, multilateralnih razvojnih bank in mednarodnih organizacij, ki niso izvzete v skladu s členom 23(2).

Člen 16

Druga enakovredna finančna sredstva za izpostavljenosti v interoperabilnih povezavah

Druga enakovredna finančna sredstva lahko vključujejo bančne garancije in akreditive, ki se uporabljajo za zaščito kreditnih izpostavljenosti med CDD, med katerimi so vzpostavljene interoperabilne povezave, in izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

- (a) krijejo samo kreditne izpostavljenosti med povezanima CDD;
- (b) izda jih konzorcij kreditno sposobnih finančnih institucij, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 38(1), v katerem mora vsaka od navedenih finančnih institucij plačati del celotnega pogodbeno dogovorjenega zneska;
- (c) denominirane so v valuti, katere tveganje izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko ustrezno obvladuje;
- (d) so nepreklicne, brezpogojne in institucije izdajateljice se ne morejo sklicevati na katero koli pravno ali pogodbeno izjemo ali možnost, da bi nasprotovale plačilu akreditiva;
- (e) izplačajo se lahko na zahtevo brez kakršne koli regulativne, pravne ali operativne omejitve;
- (f) ne izdaja jih:
 - (i) subjekt, ki je del iste skupine kot CDD, ki si izposoja, ali CDD, ki ima izpostavljenost, krito z bančno garancijo ali akreditivi;
 - (ii) subjekt, katerega poslovanje vključuje zagotavljanje storitev, ki so ključne za delovanje izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD;
- (g) niso predmet večjega tveganja neugodnih gibanj v smislu člena 291 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (h) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD redno spremlja kreditno sposobnost finančnih institucij izdajateljic, tako da neodvisno ocenjuje kreditno sposobnost navedenih institucij ter dodeljuje in redno pregleduje notranje bonitetne ocene za vsako finančno institucijo;
- (i) izplačajo se lahko v obdobju unovčenja v treh delovnih dneh od trenutka, ko izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, ki ne izpolnjuje svojih obveznosti, ne izpolni svojih plačilnih obveznosti ob njihovi zapadlosti;
- (j) primerna likvidna sredstva iz člena 34 so razpoložljiva v zadostnem znesku za kritje časovne vrzeli do trenutka, ko se morajo bančne garancije in akreditivi izplačati, če ena od povezanih CDD ne izpolni svojih obveznosti;
- (k) tveganje, da konzorcij ne bo plačal celotnega zneska bančne garancije ali akreditivov, se zmanjša z:
 - (i) uvedbo ustreznih meja koncentracije, ki zagotavljajo, da nobena finančna institucija, vključno z njeno nadrejeno družbo in podrejenimi družbami, ni vključena v garancije konzorcija za več kot 10 % celotnega zneska akreditiva;
 - (ii) omejitvijo kreditne izpostavljenosti, ki je krita z bančno garancijo in akreditivi, na celoten znesek bančne garancije, od katerega se odšteje 10 % celotnega zneska ali znesek, ki ga jamčita kreditni instituciji z največjim deležem celotnega zneska, glede na to, kaj je nižje;
 - (iii) izvajanjem dodatnih ukrepov za zmanjšanje tveganja, kot so dogovori o delitvi izgube, ki so učinkoviti in imajo jasno opredeljena pravila in postopke;
- (l) ureditve se redno preizkušajo in pregledujejo v skladu s členom 41(3) Uredbe (EU) št. 909/2014.

POGLAVJE II

BONITETNI OKVIR ZA KREDITNO IN LIKVIDNOSTNO TVEGANJE

Člen 17

Splošne določbe

1. Za namene bonitetnih zahtev glede kreditnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD pri opravljanju pomožnih bančnih storitev v zvezi z vsakim sistemom poravnave vrednostnih papirjev, kakor je navedeno v členu 59(3) in (5) Uredbe (EU) št. 909/2014, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpolnjuje vse zahteve iz tega poglavja o spremljanju, merjenju in upravljanju kreditnega tveganja ter poročanju in javnem razkritju glede tveganja v zvezi s:

- (a) kreditnim tveganjem znotraj enega dne in kreditnim tveganjem čez noč;
- (b) zadevnim zavarovanjem in drugimi enakovrednimi finančnimi sredstvi, ki se uporabljajo v zvezi s tveganji iz točke (a);
- (c) morebitnimi preostalimi kreditnimi izpostavljenostmi;
- (d) postopki vračila in kazenskimi stopnjami.

2. Za namene bonitetnih zahtev glede likvidnostnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD pri opravljanju pomožnih bančnih storitev v zvezi z vsakim sistemom poravnave vrednostnih papirjev, kakor je navedeno v členu 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpolnjuje vse naslednje zahteve:

- (a) zahteve iz oddelka 2 v zvezi s spremljanjem, merjenjem in upravljanjem likvidnostnih tveganj ter za poročanje in javno razkritje glede teh tveganj;
- (b) zahteve iz Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s spremljanjem, merjenjem in upravljanjem drugih likvidnostnih tveganj ter za poročanje in javno razkritje glede teh tveganj, ki niso zajete v točki (a).

ODDELEK 1

Kreditno tveganje

Člen 18

Okvir za upravljanje kreditnih tveganj

1. Za namene točke (a) člena 17(1) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pripravi in izvaja politike in postopke, ki so v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (a) z njimi meri kreditno tveganje znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 1;
- (b) z njimi spremlja kreditno tveganje znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 2;
- (c) z njimi upravlja kreditno tveganje znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 3;
- (d) z njimi meri, spremlja in upravlja zavarovanje in druga enakovredna finančna sredstva, kakor je navedeno v točkah (c) in (d) člena 59(3) Uredbe (EU) št. 909/2014, v skladu s poglavjem I te uredbe;
- (e) z njimi analizira in načrtuje, kako obravnavat morebitne preostale kreditne izpostavljenosti, v skladu s pododdelkom 4;
- (f) z njimi upravlja postopke vračila in kazenske stopnje v skladu s pododdelkom 5;
- (g) z njimi poroča o kreditnih tveganjih v skladu s pododdelkom 6;
- (h) z njimi javno razkrije kreditna tveganja v skladu s pododdelkom 7.

2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsaj enkrat letno pregleda politike in postopke iz odstavka 1.
3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD te politike in postopke pregleda tudi, kadar se zgodi kar koli od naslednjega in kadar katera od sprememb iz točk (a) ali (b) vpliva na njegovo izpostavljenost tveganju:
 - (a) kadar na politike in postopke vpliva pomembna sprememba;
 - (b) kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD prostovoljno izvede spremembo na podlagi ocene iz člena 19.
4. Politike in postopki iz odstavka 1 vključujejo pripravo in posodobitev poročila o kreditnih tveganjih. Navedeno poročilo vključuje:
 - (a) metrike iz člena 19;
 - (b) odbitke, uporabljene v skladu s členom 13, sporočene za vsako vrsto zavarovanja;
 - (c) spremembe politik in postopkov iz odstavka 3.
5. Poročilo iz odstavka 4 mesečno pregledajo zadevni odbori, ki jih ustanovi upravljalni organ izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD. Kadar je izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD kreditna institucija, ki jo imenuje CDD v skladu s točko (b) člena 54(2) Uredbe (EU) št. 909/2014, se poročilo iz odstavka 4 da na voljo tudi odboru za tveganja, ustanovljenem v skladu s členom 48 Delegirane uredbe (EU) 2017/392 za CDD z enako mesečno pogostostjo.
6. Kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD krši eno ali več mej koncentracije iz člena 14, to nemudoma sporoči svojemu zadevnemu odboru, odgovornemu za nadzor nad tveganji, in kadar je izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD kreditna institucija iz odstavka 5 tega člena, ta nemudoma poroča odboru za tveganja CDD.

Pododdelek 1

Merjenje kreditnih tveganj

Člen 19

Merjenje kreditnega tveganja znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ugotavlja in meri izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja znotraj enega dne ter predvidi konične izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja znotraj enega dne z operativnimi in analitičnimi orodji za ugotavljanje in merjenje kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne ter zlasti za evidentiranje vseh naslednjih metrik za vsako nasprotno stranko:
 - (a) konične in povprečne kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne za pomožne bančne storitve iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;
 - (b) konične in povprečne kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne za vsakega udeleženca, ki si izposoja, in nadaljnjo razčlenitev zavarovanja za kritje teh kreditnih izpostavljenosti;
 - (c) konične in povprečne kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne do drugih nasprotnih strank in, če so zavarovane, nadaljnjo razčlenitev zavarovanja za kritje teh kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne;
 - (d) skupno vrednost kreditnih linij znotraj enega dne, zagotovljenih udeležencem;
 - (e) nadaljnjo razčlenitev kreditnih izpostavljenosti iz točk (b) in (c), ki zajema:
 - (i) zavarovanje, ki izpolnjuje zahteve iz člena 10;
 - (ii) drugo zavarovanje v skladu s členom 11(1);

- (iii) drugo zavarovanje v skladu s členom 11(2);
- (iv) druga enakovredna finančna sredstva v skladu s členoma 15 in 16.

2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD stalno izvaja merjenje iz odstavka 1.

Kadar zaradi odvisnosti od razpoložljivosti zunanjih podatkov ni mogoče stalno ugotavljati in meriti kreditnega tveganja znotraj enega dne, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD meri kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne kolikor je mogoče pogosto in vsaj dnevno.

Člen 20

Merjenje kreditnih izpostavljenosti čez noč

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD meri kreditne izpostavljenosti čez noč za pomožne bančne storitve iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014 z dnevним evidentiranjem nepravilnih kreditnih izpostavljenosti iz prejšnjega dne ob koncu delovnega dne.

Pododdelek 2

Spremljanje kreditnih tveganj

Člen 21

Spremljanje kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za namene spremljanja kreditnega tveganja znotraj enega dne zlasti:

- (a) prek sistema samodejnega poročanja stalno spremlja kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne, ki izhajajo iz pomožnih bančnih storitev iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;
- (b) vsaj deset let hrani evidenco dnevnih koničnih in povprečnih kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne, ki izhajajo iz pomožnih bančnih storitev iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;
- (c) evidentira kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne, ki izhajajo iz vsakega subjekta, v zvezi s katerim nastanejo kreditne izpostavljenosti znotraj enega dne, vključno z:
 - (i) izdajatelji;
 - (ii) udeleženci sistema poravnave vrednostnih papirjev, ki ga upravlja CDD, na ravni subjekta in skupine;
 - (iii) CDD z interoperabilnimi povezavami;
 - (iv) bankami in drugimi finančnimi institucijami, prek katerih se izvajajo ali prejemajo plačila;
- (d) v celoti opiše, kako okvir za upravljanje kreditnega tveganja upošteva medsebojne odvisnosti in večkratna razmerja, ki jih lahko ima z vsakim od subjektov iz točke (c);
- (e) za vsako nasprotno stranko navede, kako spremlja koncentracijo svojih kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne, vključno s svojimi izpostavljenostmi do subjektov iz skupin, ki so subjekti iz točke (c);
- (f) navede, kako oceni primernost odbitkov, ki se uporabijo za zbrano zavarovanje;
- (g) navede, kako spremlja kritje kreditnih izpostavljenosti z zavarovanjem in kritje kreditnih izpostavljenosti z drugimi enakovrednimi finančnimi sredstvi.

Člen 22

Spremljanje kreditnega tveganja čez noč

Za namene spremljanja kreditnih izpostavljenosti čez noč izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD v zvezi s posojilom čez noč:

- (a) vsaj deset let hrani evidenco skupnih dejanskih kreditnih izpostavljenosti ob koncu dneva;
- (b) dnevno evidentira informacije iz točke (a).

Pododdelek 3

Upravljanje kreditnega tveganja znotraj enega dne

Člen 23

Splošne zahteve za upravljanje kreditnega tveganja znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za namene upravljanja kreditnega tveganja znotraj enega dne:
 - (a) navede, kako oceni zasnovano in delovanje svojega okvira za upravljanje kreditnih tveganj v zvezi z vsemi dejavnostmi iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;
 - (b) odobri samo kreditne linije, ki so brezpogojno preklicne in jih lahko prekličijo kadar koli in brez predhodnega obveščanja udeležencev, ki si izposojajo, v sistemih poravnave vrednostnih papirjev, ki jih upravlja CDD;
 - (c) kadar se bančna garancija iz člena 16 uporablja v interoperabilnih povezavah, oceni in analizira medsebojno povezanost, ki lahko izhaja iz dejstva, da bančno garancijo zagotavljajo isti udeleženci.
2. Naslednje izpostavljenosti so izvzete iz uporabe členov od 9 do 15 in 24:
 - (a) izpostavljenosti do članic Evropskega sistema centralnih bank, drugih organov držav članic, ki opravljajo podobne funkcije, in drugih javnih organov Unije, katerih naloga je upravljanje javnega dolga ali posredovanje pri upravljanju javnega dolga;
 - (b) izpostavljenosti do ene od multilateralnih razvojnih bank, navedenih v členu 117(2) Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (c) izpostavljenosti do ene od mednarodnih organizacij, navedenih v členu 118 Uredbe (EU) št. 575/2013;
 - (d) izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja v smislu člena 4(8) Uredbe (EU) št. 575/2013, če so v lasti enot centralne ravni držav in imajo izrecne sporazume o jamstvu za njihovo kreditno izpostavljenost, ki ga zagotavljajo enote centralne ravni držav;
 - (e) izpostavljenosti do centralnih bank iz tretjih držav, ki so denominirane v domači valuti te centralne banke, če je Komisija sprejela izvedbeni akt v skladu s členom 114(7) Uredbe (EU) št. 575/2013, s katerim potrjuje, da se šteje, da zadevna tretja država uporablja nadzorniško in regulativno ureditev, ki je vsaj enakovredna tisti, ki se uporablja v Uniji.

Člen 24

Kreditni limiti

Za namene upravljanja kreditnega tveganja znotraj enega dne in kadar se določajo kreditni limiti za posameznega udeleženca, ki si izposoja, na ravni skupine, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpolni vse naslednje zahteve:

- (a) oceni kreditno sposobnost udeleženca, ki si izposoja, na podlagi metodologije, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja;

- (b) preveri skladnost zavarovanja in drugih enakovrednih finančnih sredstev, ki jih zagotovi udeleženec za kritje kreditnih izpostavljenosti znotraj enega dne, z zahtevami iz členov 9 oziroma 15;
- (c) določi kreditne limite za udeleženca, ki si izposoja, na podlagi večkratnih razmerij, ki jih ima lahko z njim izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, tudi kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD istemu udeležencu zagotavlja več kot eno pomožno bančno storitev izmed storitev iz oddelka C Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014;
- (d) upošteva stopnjo primernih likvidnih sredstev v skladu s členom 34;
- (e) pregleda kreditne limite za udeleženca, ki si izposoja, z namenom zagotovitve:
 - (i) da se kreditni limiti pregledajo ali zmanjšajo, kadar se zmanjša kreditna sposobnost udeleženca, ki si izposoja;
 - (ii) da se zmanjša razpoložljivost kreditov, kadar se zmanjša vrednost zavarovanja, ki ga je zagotovil udeleženec, ki si izposoja;
- (f) vsaj enkrat letno pregleda kreditne linije, odobrene udeležencem, ki si izposojajo, na podlagi njihove dejanske uporabe posojila;
- (g) zagotovi, da je znesek kreditnih izpostavljenosti čez noč vključen v uporabo kreditnega limita, odobrenega udeležencu;
- (h) zagotovi, da je znesek posojil čez noč, ki še ni vrnjen, vključen v izpostavljenosti znotraj enega dne za naslednji dan in je omejen s kreditnim limitom.

Pododdelek 4

Morebitne preostale kreditne izpostavljenosti

Člen 25

Morebitne preostale kreditne izpostavljenosti

1. S politikami in postopki iz člena 18(1) se zagotovi, da se upravljajo vse morebitne preostale kreditne izpostavljenosti, tudi takrat, ko vrednost zavarovanja in drugih enakovrednih finančnih sredstev po unovčenju ne zadostuje za kritje kreditnih izpostavljenosti izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD.
2. Take politike in postopki:
 - (a) opredelijo, kako so porazdeljene nekritne kreditne izgube, vključno z odplačilom vseh sredstev, ki si jih lahko izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izposodi od ponudnikov likvidnosti za kritje likvidnostnih vrzeli, povezanih s takimi izgubami;
 - (b) vsebujejo stalno ocenjevanje spreminjajočih se tržnih razmer v zvezi z vrednostjo zavarovanja ali drugih enakovrednih finančnih sredstev po unovčenju, ki se lahko razvijejo v morebitno preostalo kreditno izpostavljenost;
 - (c) opredelijo, da oceno iz točke (b) spremlja postopek, ki določa:
 - (i) ukrepe, ki jih je treba izvesti za obravnavanje tržnih razmer iz točke (b);
 - (ii) časovni razpored ukrepov iz točke (i);
 - (iii) vse posodobitve okvira za upravljanje kreditnega tveganja, ki so posledica tržnih razmer iz točke (b).
3. O vseh tveganjih, ki lahko povzročijo morebitne preostale kreditne izpostavljenosti, se obvestita odbor za tveganja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD in, kadar je ustrezno, odbor za tveganja CDD, poleg teh se o takih tveganjih takoj obvesti pristojni organ iz člena 60(1) Uredbe (EU) št. 909/2014.

4. Dogajanja na trgu ali v dejavnosti, ki vplivajo na izpostavljenosti zaradi kreditnega tveganja znotraj enega dne, se analizirajo in pregledajo vsakih šest mesecev ter se sporočijo odboru za tveganja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD in, kadar je to ustrezno, odboru za tveganja CDD.

Pododdelek 5

Postopki vračila in kazenske stopnje

Člen 26

Postopki vračila posojil znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima vzpostavljene učinkovite postopke vračila posojil znotraj enega dne, ki izpolnjujejo zahteve iz odstavkov 2 in 3.
2. Postopki vračila posojil znotraj enega dne določajo kazenske stopnje, ki delujejo kot učinkovito odvrtilno sredstvo za zmanjševanje kreditne izpostavljenosti čez noč in zlasti izpolnjujejo naslednja pogoja:
 - (a) so višje od tržne obrestne mere za zavarovana posojila čez noč na medbančnem denarnem trgu in obrestne mere mejnega posojanja centralne banke, ki je izdala valuto, v kateri je kreditna izpostavljenost;
 - (b) upoštevajo stroške financiranja valute, v kateri je kreditna izpostavljenost, in kreditno sposobnost udeleženca, ki ima kreditno izpostavljenost čez noč.

Pododdelek 6

Poročanje o kreditnem tveganju

Člen 27

Poročanje organom o upravljanju tveganja znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD poroča zadevnemu pristojnemu organu iz člena 60(1) Uredbe (EU) št. 909/2014.
2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pri poročanju izpolni vse naslednje zahteve:
 - (a) predloži izjavo o kakovosti, v kateri so navedeni ukrepi, sprejeti v zvezi s tem, kako vsaj enkrat letno meri, spremlja in upravlja kreditna tveganja, vključno s kreditnimi tveganji znotraj enega dne;
 - (b) priglasi vse pomembne spremembe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a), takoj po izvedbi takih sprememb;
 - (c) mesečno predloži metrike iz člena 19.
3. Kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD krši zahteve te uredbe, ali obstaja tveganje, da bi jih lahko kršil, tudi v času stresnih razmer, o tem nemudoma uradno obvesti zadevni pristojni organ in mu čim prej predloži podroben načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti.
4. Dokler se skladnost z zahtevami iz te uredbe in Uredbe (EU) št. 909/2014 ponovno ne vzpostavi, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dnevno poroča o postavkah iz odstavka 2, kakor je ustrezno, ob koncu vsakega delovnega dne, razen če zadevni pristojni organ ne odobri manjše pogostosti poročanja in daljšega odloga za poročanje na podlagi individualnega položaja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD ter ob upoštevanju obsega in kompleksnosti njegovih dejavnosti.

Pododdelek 7

Javno razkritje

Člen 28

Javno razkritje

Za namene točke (h) člena 18(1) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsako leto javno razkrije celovito izjavo o kakovosti, v kateri navede, kako se merijo, spremljajo in upravljajo kreditna tveganja, vključno s kreditnimi tveganji znotraj enega dne.

ODDELEK 2

Likvidnostno tveganje

Člen 29

Splošna pravila o likvidnostnem tveganju

1. Za namene točke (a) člena 17(2) izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pripravi in izvaja politike in postopke za:
 - (a) merjenje likvidnostnega tveganja znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 1;
 - (b) spremljanje likvidnostnega tveganja znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 2;
 - (c) upravljanje likvidnostnega tveganja v skladu s pododdelkom 3;
 - (d) poročanje o likvidnostnem tveganju znotraj enega dne in čez noč v skladu s pododdelkom 4;
 - (e) razkrivanje okvira in instrumentov za spremljanje, merjenje in upravljanje likvidnostnih tveganj ter za poročanje glede njih v skladu s pododdelkom 5.
2. Vse spremembe splošnega okvira za likvidnostna tveganja se sporočijo upravljalnemu organu izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD.

Pododdelek 1

Merjenje likvidnostnih tveganj znotraj enega dne

Člen 30

Merjenje likvidnostnih tveganj znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vzpostavi učinkovita operativna in analitična orodja za stalno merjenje naslednjih metrik po posameznih valutah:
 - (a) največje porabe likvidnosti znotraj enega dne, ki se izračuna z uporabo največje pozitivne kumulativne neto pozicije in največje negativne kumulativne neto pozicije;
 - (b) skupnih razpoložljivih likvidnih sredstev znotraj enega dne na začetku delovnega dne, razčlenjenih na:
 - (i) primerna likvidna sredstva, kot so opredeljena v členu 34:
 - denarna sredstva, deponirana pri centralni banki izdaje;
 - razpoložljiva denarna sredstva, deponirana pri drugih posojilno zmožnih finančnih institucijah iz člena 38(1);
 - zavezujoče kreditne linije ali podobne ureditve;

- sredstva, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 10 in 11(1) te uredbe, ki se uporabljajo za zavarovanje, ali finančni instrumenti, skladni z zahtevami iz Delegirane uredbe (EU) 2017/392, ki so takoj na voljo in jih je mogoče pretvoriti v denarna sredstva z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami financiranja, kot je navedeno v členu 38;
 - zavarovanje iz členov 10 in 11(1);
- (ii) sredstva, ki niso primerna likvidna sredstva, vključno z nezavezujočimi kreditnimi linijami;
- (c) skupno vrednost vseh naslednjih postavk:
- (i) likvidnostnih odливov znotraj enega dne vključno s tistimi, za katere velja določen rok znotraj enega dne;
 - (ii) obveznosti poravnave z denarjem v drugih sistemih poravnave vrednostnih papirjev, pri čemer mora pozicije poravnati CDD, za katero izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD deluje kot posrednik za poravnavo;
 - (iii) obveznosti, povezanih s tržnimi dejavnostmi izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, kot je dobava ali vračilo poslov denarnega trga ali dodatnih plačil;
 - (iv) drugih plačil, ki so ključna za ugled CDD in izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD.
2. Za vsako valuto sistemov poravnave vrednostnih papirjev, za katere izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD deluje kot posrednik za poravnavo, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD spremlja likvidnostne potrebe, ki izhajajo iz vsakega subjekta, do katerega je izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD likvidnostno izpostavljen.

Člen 31

Merjenje likvidnostnih tveganj čez noč

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD v zvezi z likvidnostnimi tveganji čez noč stalno primerja svoja likvidna sredstva s svojimi likvidnostnimi potrebami, če take potrebe izhajajo iz uporabe posojila čez noč, za vsako valuto poravnave v okviru sistemov poravnave vrednostnih papirjev, za katere izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD deluje kot posrednik za poravnavo.

Pododdelek 2

Spremljanje likvidnostnih tveganj znotraj enega dne

Člen 32

Spremljanje likvidnostnih tveganj znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vzpostavi in hrani poročilo o likvidnostnem tveganju znotraj enega dne, ki ga prevzame. Tako poročilo vsebuje vsaj:

- (a) metrike iz člena 30(1);
- (b) nagnjenost izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD k prevzemanju tveganja;
- (c) krizni načrt financiranja z opisom sredstev, ki se uporabijo, kadar se prekorači nagnjenost k prevzemanju tveganja.

Odbor za tveganja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD in odbor za tveganja CDD mesečno pregledata poročilo iz prvega pododstavka.

2. Za vsako valuto poravnave v okviru sistema poravnave vrednostnih papirjev, za katerega izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD deluje kot posrednik za poravnavo, ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD učinkovita operativna in analitična orodja za spremljanje likvidnostnih pozicij znotraj enega dne v čim bolj realnem času glede na pričakovane dejavnosti in razpoložljiva sredstva na podlagi stanj in preostale likvidnostne zmogljivosti znotraj enega dne. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD:

- (a) vsaj deset let hrani evidenco največje dnevne pozitivne kumulativne neto pozicije znotraj enega dne in največje negativne kumulativne neto pozicije znotraj enega dne za vsako valuto poravnave v okviru sistema poravnave vrednostnih papirjev, za katerega deluje kot posrednik za poravnavo;

- (b) stalno spremlja likvidnostne izpostavljenosti znotraj enega dne glede na največjo likvidnostno izpostavljenost znotraj enega dne, ki je bila evidentirana v preteklosti.

Člen 33

Spremljanje likvidnostnih tveganj čez noč

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD v zvezi z likvidnostnimi tveganji čez noč:

- (a) vsaj deset let hrani evidenco likvidnostnih tveganj, ki so posledica uporabe posojila čez noč za vsako valuto sistema poravnave vrednostnih papirjev, za katerega deluje kot posrednik za poravnavo, in
- (b) spremlja likvidnostno tveganje, ki je posledica zagotovljenega posojila čez noč, glede na največjo likvidnostno izpostavljenost, evidentirano v preteklosti, ki je posledica zagotovljenega posojila čez noč.

Pododdelek 3

Upravljanje likvidnostnih tveganj

Člen 34

Primerna likvidna sredstva

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zmanjšuje ustrezna likvidnostna tveganja, vključno z likvidnostnimi tveganji znotraj enega dne, v vsaki valuti z uporabo katerih koli od naslednjih primernih likvidnih sredstev:

- (a) denarnih sredstev, deponiranih pri centralni banki izdaje;
- (b) razpoložljivih denarnih sredstev, deponiranih pri eni od posojilno zmožnih finančnih institucij iz člena 38(1);
- (c) zavezujočih kreditnih linij ali podobnih ureditev;
- (d) sredstev, ki izpolnjujejo zahteve iz členov 10 in 11(1) te uredbe in ki se uporabljajo za zavarovanje, ali finančnih instrumentov, skladnih z Delegirano uredbo (EU) 2017/392, ki so takoj na voljo in jih je mogoče pretvoriti v denarna sredstva z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami financiranja v skladu s členom 38 te uredbe;
- (e) zavarovanj iz členov 10 in 11(1).

Člen 35

Upravljanje likvidnostnega tveganja znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za vsako valuto katerega koli sistema poravnave vrednostnih papirjev, za katerega deluje kot posrednik za poravnavo:

- (a) oceni likvidnostne prilive in odlive znotraj enega dne za vse zagotovljene pomožne bančne storitve;
- (b) predvidi časovno razporeditev teh tokov znotraj enega dne;
- (c) napove likvidnostne potrebe znotraj enega dne, ki lahko nastanejo v različnih obdobjih dneva.

2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za vsako valuto katerega koli sistema poravnave vrednostnih papirjev, za katerega deluje kot posrednik za poravnavo:

- (a) poskrbi, da pridobi zadostno financiranje znotraj enega dne glede na svoje cilje znotraj enega dne, ki izhajajo iz analize iz odstavka 1;

- (b) upravlja in je pripravljen v denarna sredstva pretvoriti zavarovanje, potrebno za pridobitev sredstev znotraj enega dne v stresnih situacijah ob upoštevanju odbitkov iz člena 13 in mej koncentracije iz člena 14;
- (c) upravlja časovno razporeditev svojih likvidnostnih odlivov v skladu s svojimi cilji znotraj enega dne;
- (d) ima vzpostavljene ureditve za ravnanje v primeru nepričakovanih motenj likvidnostnih tokov znotraj enega dne.

3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za namene izpolnitve svoje minimalne zahteve glede primernih likvidnih sredstev opredeli in upravlja tveganja, ki bi jim bil izpostavljen zaradi neizpolnjevanja obveznosti vsaj dveh udeležencev, vključno z njuno nadrejeno družbo in podrejenimi družbami, do katerih je najbolj likvidnostno izpostavljen.

4. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD za tveganje nepričakovanih motenj likvidnostnih tokov znotraj enega dne iz odstavka 2(d) navede skrajne, vendar možne scenarije, vključno s tistimi iz člena 36(7), kadar je to ustrezno, in sicer na podlagi vsaj enega od naslednjih:

- (a) vrste preteklih scenarijev, vključno z obdobji izjemnih tržnih gibanj v zadnjih 30 letih oziroma kolikor dolgo so na voljo zanesljivi podatki, zaradi katerih bi bil izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izpostavljen največjemu finančnemu tveganju, razen če dokaže, da ni možna ponovitev preteklega primera velikih cenovnih gibanj;
- (b) vrste morebitnih prihodnjih scenarijev, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:
 - (i) temeljijo na doslednih predpostavkah o nestanovitnosti trgov ter korelaciji cen med trgi in finančnimi instrumenti;
 - (ii) temeljijo na kvantitativnih in kvalitativnih ocenah morebitnih tržnih razmer, vključno z motnjami in prekinitvami ali nepravilnostmi dostopnosti do trgov, zmanjšanji vrednosti zavarovanj pri unovčenju in manjšo tržno likvidnostjo, kadar so kot zavarovanje sprejeta nedenarna sredstva.

5. Za namene odstavka 2 izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD upošteva:

- (a) svojo strukturo in delovanje, tudi v odnosu do subjektov iz člena 30(2) in povezanih infrastruktur finančnega trga ali drugih subjektov, ki lahko zanj pomenijo pomembno likvidnostno tveganje in, kadar je to ustrezno, zajemajo večdnevno obdobje;
- (b) vse močne povezave ali podobne izpostavljenosti med udeleženci izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, tudi med udeleženci in njihovo nadrejeno družbo in podrejenimi družbami;
- (c) oceno verjetnosti neizpolnjevanja obveznosti več udeležencev in učinek, ki ga lahko povzročijo taka neizpolnjevanja obveznosti udeležencev;
- (d) učinek več neizpolnjevanj obveznosti iz točke (c) na njegove denarne tokove ter na njegovo sekundarno likvidnost in predvideno obdobje preživetja;
- (e) to, ali modeliranje izraža različne učinke, ki jih imajo lahko gospodarske težave na njegova sredstva in na njegove likvidnostne prilive in odlive.

6. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD in, kadar je to ustrezno, ob posvetovanju z odborom za tveganja CDD vsaj enkrat letno pregleda sklop preteklih in hipotetičnih scenarijev, uporabljenih za opredelitev skrajnih, vendar možnih tržnih razmer. Taki scenariji se pregledajo pogosteje, kadar dogajanja na trgih ali dejavnosti izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD vplivajo na predpostavke, ki so izhodišče za scenarije, tako da je potrebna prilagoditev teh scenarijev.

7. Okvir za likvidnostna tveganja kvantitativno in kvalitativno upošteva, kolikšna bi lahko bila izjemna cenovna gibanja zavarovanja ali sredstev na več opredeljenih trgih hkrati. Okvir upošteva, da v skrajnih, vendar možnih tržnih razmerah pretekla korelacija cen morda ne bo več veljala. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD v svojih stresnih testih iz tega člena upošteva tudi vse svoje zunanje odvisnosti.

8. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD opredeli, kako se metrike za spremljanje znotraj enega dne iz člena 30(1) uporabljajo za izračun ustrezne vrednosti potrebnega financiranja znotraj enega dne. Oblikuje notranji okvir za ocenjevanje preudarne vrednosti likvidnih sredstev, za katere se šteje, da zadostujejo za njegovo izpostavljenost znotraj enega dne, vključno zlasti s:

- (a) pravočasnim spremljanjem likvidnih sredstev, vključno z njihovo kakovostjo, koncentracijo in takojšnjo razpoložljivostjo;
- (b) ustrezno politiko spremljanja tržnih razmer, ki lahko vplivajo na likvidnost primernih likvidnih sredstev znotraj enega dne;
- (c) vrednostjo primernih likvidnih sredstev znotraj enega dne, vrednotenih in prilagojenih v izrednih tržnih razmerah, vključno s scenariji iz člena 36(7).

9. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da so njegova likvidna sredstva pod nadzorom posebne funkcije za upravljanje likvidnosti.

10. Okvir za likvidnostna tveganja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD vključuje ustrezne ureditve upravljanja glede zneska in oblike skupnih primernih likvidnih sredstev, ki jih ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD, ter zadevne zadostne dokumentacije in zlasti eno od naslednjega:

- (a) vodenje likvidnih sredstev na ločenem računu, ki ga neposredno upravlja funkcija za upravljanje likvidnosti in ki se lahko uporabi samo kot vir rezervnih sredstev v obdobjih izjemnih situacij;
- (b) vzpostavitev notranjih sistemov in kontrol, da se funkciji za upravljanje likvidnosti zagotovi učinkovit operativni nadzor za izvajanje:
 - (i) pretvorbe likvidnih sredstev v denarna sredstva kadar koli v stresnem obdobju;
 - (ii) dostopa do rezervnih sredstev brez neposrednega kršenja katerih koli veljavnih poslovnih strategij ali strategij upravljanja tveganja, tako da se v likvidnostni blažilnik ne vključijo sredstva, če bi njihova prodaja brez nadomestitve v stresnem obdobju ustvarila odprto pozicijo tveganja, ki bi prekoračila notranje omejitve izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD;

(c) kombinacijo zahtev iz točk (a) in (b), če taka kombinacija zagotavlja primerljiv rezultat.

11. Zahteve iz tega člena glede okvira za likvidnostna tveganja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD se uporabljajo tudi za čezmejne in medvalutne izpostavljenosti, kadar je to ustrezno.

12. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsaj enkrat letno pregleda postopke iz odstavkov 2, 3 in 11 ob upoštevanju vseh relevantnih dogajanj na trgih ter obsega in koncentracije izpostavljenosti.

Člen 36

Stresni testi zadostnosti likvidnih finančnih sredstev

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD določa in preizkuša zadostnost svojih likvidnih finančnih sredstev na ravni zadevne valute z rednimi in natančnimi stresnimi testi, ki izpolnjujejo vse naslednje zahteve:

- (a) izvedejo se na podlagi dejavnikov iz odstavkov 4 in 5 ter posebnih scenarijev iz odstavka 6;
- (b) vključujejo redno testiranje postopkov izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD za dostopanje do primernih likvidnih sredstev od ponudnika likvidnosti z uporabo scenarijev znotraj enega dne;
- (c) izpolnjujejo zahteve iz odstavkov od 2 do 6.

2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsaj s strogimi skrbnimi pregledi in natančnimi stresnimi testi zagotovi, da ima vsak ponudnik likvidnosti, ki mu zagotavlja minimalna zahtevana primerna likvidna sredstva, opredeljena v skladu s členom 34, zadostne informacije za razumevanje in upravljanje povezanega likvidnostnega tveganja in da lahko izpolni pogoje glede vnaprej določene in visoko zanesljive ureditve financiranja iz točk (d) in (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014.
3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ima vzpostavljena pravila in postopke za obravnavanje nezadostnosti primernih likvidnih finančnih sredstev, ugotovljene na podlagi stresnih testov.
4. Kadar stresni testi pokažejo prekoračitev dogovorjene nagnjenosti k prevzemanju tveganja iz točke (b) člena 32(1), izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD:
 - (a) o rezultatih stresnih testov poroča svojemu odboru za tveganja in, kadar je ustrezno, odboru za tveganja CDD;
 - (b) pregleda in prilagodi svoj krizni načrt iz točke (c) člena 32(1), če kršitev ni mogoče odpraviti do konca dneva;
 - (c) ima vzpostavljena pravila in postopke za proučitev in prilagoditev svojega okvira za upravljanje likvidnostnih tveganj in ponudnikov likvidnosti v skladu z rezultati in analizo stresnih testov.
5. Scenariji stresnega testiranja, ki se uporabljajo v stresnih testih likvidnih finančnih sredstev, so oblikovani ob upoštevanju strukture in delovanja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD in vključujejo vse subjekte, ki bi lahko zanj pomenili precejšnje likvidnostno tveganje.
6. Scenariji stresnega testiranja, ki se uporabljajo v stresnih testih primernih likvidnih finančnih sredstev, se oblikujejo tako, da upoštevajo posamično ali kombinirano neizpolnjevanje obveznosti vsaj dveh udeležencev izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, vključno z njuno nadrejeno družbo in podrejenimi družbami, do katerih je izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD najbolj likvidnostno izpostavljen.
7. Scenariji, ki se uporabljajo v stresnih testih likvidnih finančnih sredstev, so oblikovani ob upoštevanju zelo različnih ustreznih skrajnih, vendar možnih scenarijev, ki zajemajo kratkotrajne in dolgotrajne stresne situacije ter stresne situacije, značilne za posamezne institucije in za celoten trg, vključno z:
 - (a) izostalim prejemom pravočasnega plačila od udeležencev;
 - (b) začasno neuspešnostjo ali nezmožnostjo enega od ponudnikov likvidnosti izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, da zagotovi likvidnost, vključno s tistimi iz točke (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, skrbniškimi bankami, nostro zastopniki ali kakršno koli povezano infrastrukturo, vključno z interoperabilnimi CDD;
 - (c) hkratnimi pritiski na trgih sredstev in financiranja, vključno z zmanjšanjem vrednosti primernih likvidnih sredstev;
 - (d) stresnimi situacijami na področju konvertibilnosti tujih valut in dostopa do deviznih trgov;
 - (e) neugodnimi spremembami v zvezi z ugledom izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, zaradi katerih nekateri ponudniki likvidnosti prekličejo likvidnost;
 - (f) relevantnimi preteklimi koničnimi nestanovitnostmi cen zavarovanja ali sredstev, ki so ponavljajoči se dogodki;
 - (g) spremembami v zvezi z razpoložljivostjo kreditov na trgu.
8. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD določi zadevne valute iz točke (c) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014, tako da po vrsti izvede naslednje korake:
 - (a) razvrsti valute od najvišje do najnižje na podlagi povprečja treh največjih dnevnih negativnih kumulativnih neto pozicij, pretvorjenih v euro, v dvanajstmesečnem obdobju;
 - (b) kot zadevne šteje:
 - (i) najpomembnejše valute Unije, ki izpolnjujejo pogoje iz Delegirane uredbe (EU) 2017/392;

- (ii) vse preostale valute, dokler ustrezen skupni znesek povprečnih največjih negativnih kumulativnih neto pozicij, izmerjenih v skladu s točko (a), ni enak ali večji od 95 % za vse valute.

9. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD redno, vendar vsaj mesečno določi in posodobi zadevne valute iz odstavka 8. V svojih pravilih določi, da se lahko v stresnih situacijah izvedejo storitve začasne poravnave v valutah, ki niso zadevne, za njihovo enakovredno vrednost v zadevni valuti.

Člen 37

Nepredviden in potencialno nepokrit likvidnostni primanjkljaj

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vzpostavi pravila in postopke za izvajanje pravočasne poravnave plačilnih obveznosti znotraj enega dne in v več dneh po vsakem posamičnem ali kombiniranem neizpolnjevanju obveznosti svojih udeležencev. Ta pravila in postopki določajo kakršen koli nepredviden in potencialno nepokrit likvidnostni primanjkljaj, ki izhaja iz takega neizpolnjevanja obveznosti, z namenom preprečevanja povratnega postopka, preklica ali zavlačevanja poravnave plačilnih obveznosti na isti dan.

2. S pravili in postopki iz odstavka 1 se zagotovi, da ima izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dostop do gotovinskih vlog ali naložb v vezave denarnih sredstev čez noč, in vzpostavi postopek za obnovitev vseh likvidnih sredstev, ki jih lahko uporabi v primeru izjemnih situacij, da bi lahko še naprej varno in zanesljivo posloval.

3. Pravila in postopki iz odstavka 1 vključujejo zahteve za:

(a) redno analizo spreminjajočih se likvidnostnih potreb, da se omogoči opredelitev dogodkov, ki se lahko razvijejo v nepredvidene in potencialno nepokrite likvidnostne primanjkljaje, vključno z načrtom za obnovitev ureditev financiranja pred njihovim potekom;

(b) redno praktično preizkušanje pravil in postopkov.

4. Poleg pravil in postopkov iz odstavka 1 se uporablja postopek, ki določa, kako se nemudoma obravnavajo ugotovljeni potencialni likvidnostni primanjkljaji, vključno po potrebi s posodobitvijo okvira za upravljanje likvidnostnih tveganj.

5. V pravilih in postopkih iz odstavka 1 se podrobno navede tudi vse naslednje:

(a) kako izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD dostopa do gotovinskih vlog ali naložb v vezave denarnih sredstev čez noč;

(b) kako izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD izvede tržne transakcije, ki se poravnajo na isti dan;

(c) kako izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD črpa vnaprej dogovorjene kreditne linije.

6. Pravila in postopki iz odstavka 1 vključujejo zahtevo, da mora izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD o vseh likvidnostnih tveganjih, ki bi lahko povzročila predhodno nepredvidene in potencialno nepokrite likvidnostne primanjkljaje, redno poročati:

(a) svojemu odboru za tveganja in, kadar je to ustrezno, odboru za tveganja CDD;

(b) zadevnemu pristojnemu organu iz člena 60(1) Uredbe (EU) št. 909/2014 na način, določen v členu 39 te uredbe.

Člen 38

Ureditve za pretvorbo zavarovanja ali naložbe v denarna sredstva z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami financiranja

1. Za namene točke (e) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014 posojilno zmožne finančne institucije vključujejo eno od naslednjega:

(a) kreditno institucijo, ki ima dovoljenje v skladu s členom 8 Direktive 2013/36/EU in za katero lahko izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD na podlagi notranje ocene dokaže, da ima nizko kreditno tveganje; za to oceno pa je uporabljena opredeljena in objektivna metodologija, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja;

- (b) finančno institucijo iz tretje države, ki izpolnjuje vse naslednje zahteve:
- (i) zanjo veljajo bonitetna pravila, ki se štejejo za vsaj tako stroga kot tista iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe (EU) št. 575/2013, in ta pravila izpolnjuje;
 - (ii) uporablja zanesljive računovodske prakse, postopke hrambe in notranjega nadzora;
 - (iii) ima nizko kreditno tveganje na podlagi notranje ocene, ki jo opravi izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD; za to oceno pa je uporabljena opredeljena in objektivna metodologija, ki se ne zanaša izključno na zunanja mnenja;
 - (iv) upošteva tveganja, ki izhajajo iz ustanovitve finančne institucije iz tretje države v določeni državi.

2. Kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD načrtuje vzpostavitev vnaprej določene in visoko zanesljive ureditve financiranja s posojilno zmožno finančno institucijo iz odstavka 1, uporabi samo tiste finančne institucije, ki imajo vsaj dostop do posojila centralne banke, ki je izdala valuto, ki se uporabi za vnaprej določeno ureditev financiranja, in to neposredno ali prek subjektov v isti skupini.

3. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD po vzpostavitvi vnaprej določene in visoko zanesljive ureditve financiranja z eno izmed institucij iz odstavka 1 redno spremlja kreditno sposobnost teh finančnih institucij, tako da:

- (a) za te institucije izvaja redne in neodvisne ocene kreditne sposobnosti;
- (b) dodeljuje in redno pregleduje notranje bonitetne ocene za vsako finančno institucijo, s katero je CDD sklenila vnaprej določeno in visoko zanesljivo ureditev financiranja.

4. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD skrbno spremlja in nadzira koncentracijo svoje izpostavljenosti zaradi likvidnostnega tveganja do vsake finančne institucije, vključene v vnaprej določeno in visoko zanesljivo ureditev financiranja, vključno z nadrejeno družbo in podrejenimi družbami.

5. Okvir za upravljanje likvidnostnih tveganj izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD vsebuje zahtevo za določitev mej koncentracije, za katero velja:

- (a) da so meje koncentracije določene glede na valuto;
- (b) da sta vzpostavljeni vsaj dve ureditvi za vsako glavno valuto;
- (c) da se izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD ob upoštevanju vseh valut ne zanaša preveč na posamezno finančno institucijo.

Za namene točke (b) se za glavne valute šteje vsaj najvišjih 50 % najpomembnejših valut, kot so opredeljene v skladu s členom 36(8). Kadar je valuta opredeljena kot glavna valuta, se šteje, da je glavna tri koledarska leta od datuma, ko je opredeljena kot taka.

6. Za izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD, ki ima dostop do rednega posojila pri centralni banki izdaje, se šteje, da izpolnjuje zahteve iz točke (b) odstavka 5, če ima zavarovanje, ki je primerno kot jamstvo za zadevno centralno banko.

7. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD stalno spremlja in nadzira svoje meje koncentracije do svojih ponudnikov likvidnosti, razen tistih iz odstavka 6, ter izvaja politike in postopke za zagotovitev, da je njegova celotna izpostavljenost tveganjem do katere koli posamezne finančne institucije v mejah koncentracije, določenih v skladu z odstavkom 5.

8. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pregleda svoje politike in postopke v zvezi z veljavnimi mejami koncentracije do svojih ponudnikov likvidnosti, razen tistih iz odstavka 6, vsaj enkrat letno in ob vsaki pomembni spremembi, ki vpliva na njegovo izpostavljenost tveganjem do katere koli posamezne finančne institucije.

9. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD v okviru poročanja zadevnemu pristojnemu organu v skladu s členom 39 sporoči:

- (a) vse pomembne spremembe politik in postopkov v zvezi z mejami koncentracije do svojih ponudnikov likvidnosti, določenimi v skladu s tem členom;
- (b) primere, ko prekorači mejo koncentracije do svojih ponudnikov likvidnosti, ki je določena v politikah in postopkih, kot je navedeno v odstavku 5.

10. Kadar je prekoračena meja koncentracije do ponudnikov likvidnosti, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD nemudoma odpravi prekoračitev skladno z ukrepi za zmanjšanje tveganja iz odstavka 7.

11. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da mu dogovor o zavarovanju omogoča takojšen dostop do zavarovanja, če stranka ne izpolni svojih obveznosti, pri čemer se upoštevajo vsaj narava, velikost, kakovost, zapadlost in lokacija sredstev, ki jih stranka zagotovi kot zavarovanje.

12. Kadar so sredstva, ki jih izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD uporabi kot zavarovanje, na računu vrednostnih papirjev, ki ga vodi druga tretja oseba, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD zagotovi, da so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

- (a) ima sprotno preglednost nad sredstvi, opredeljenimi kot zavarovanje;
- (b) zavarovanje je ločeno od drugih vrednostnih papirjev udeleženca, ki si izposoja;
- (c) dogovori z navedeno tretjo osebo preprečujejo morebitne izgube sredstev izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD.

13. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vnaprej sprejme vse potrebne ukrepe, da zagotovi izvršljivost svojih terjatev do finančnih instrumentov, zagotovljenih kot zavarovanje.

14. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD lahko dostopa do nedenarnih sredstev iz členov 10 in 11(1) in jih isti dan pretvori v denarna sredstva z vnaprej določenimi in visoko zanesljivimi ureditvami, vzpostavljenimi v skladu s točko (d) člena 59(4) Uredbe (EU) št. 909/2014.

Pododdelek 4

Poročanje o likvidnostnih tveganjih

Člen 39

Poročanje pristojnim organom o upravljanju tveganja znotraj enega dne

1. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD poroča zadevnemu pristojnemu organu iz člena 60(1) Uredbe (EU) št. 909/2014.

2. Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD pri poročanju izpolni vse naslednje zahteve:

- (a) predloži izjavo o kakovosti, v kateri so navedeni ukrepi, sprejeti v zvezi s tem, kako vsaj enkrat letno meri, spremlja in upravlja likvidnostna tveganja, vključno z likvidnostnimi tveganji znotraj enega dne;
- (b) priglasijo vse pomembne spremembe ukrepov, sprejetih v skladu s točko (a), takoj po nastanku takih sprememb;
- (c) mesečno predloži metrike iz člena 30(1).

3. Kadar izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD krši zahteve te uredbe, ali obstaja tveganje, da bi jih lahko kršil, tudi v času stresnih razmer, o tem nemudoma uradno obvesti zadevni pristojni organ in mu čim prej predloži podroben načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti.

4. Dokler se skladnost z zahtevami iz te uredbe in Uredbe (EU) št. 909/2014 ponovno ne vzpostavi, izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsaj dnevno poroča o postavkah iz odstavka 2, kakor je ustrezno, ob koncu vsakega delovnega dne, razen če zadevni pristojni organ ne odobri manjše pogostosti poročanja in daljšega odloga za poročanje na podlagi individualnega položaja izvajalca bančnih storitev za uporabnike CDD ter ob upoštevanju obsega in kompleksnosti njegovih dejavnosti.

Pododdelek 5

Javno razkritje

Člen 40

Javno razkritje

Izvajalec bančnih storitev za uporabnike CDD vsako leto javno razkrije celovito izjavo o kakovosti, v kateri navede, kako se merijo, spremljajo in upravljajo likvidnostna tveganja, vključno z likvidnostnimi tveganji znotraj enega dne.

Pododdelek 6

Končne določbe

Člen 41

Prehodne določbe

1. Izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD dvanajst mesecev po pridobitvi dovoljenja za opravljanje pomožnih bančnih storitev določijo zadevne valute v skladu s točko (ii) člena 36(8)(b).
2. V dvanajstmesečnem prehodnem obdobju iz odstavka 1 izvajalci bančnih storitev za uporabnike CDD iz navedenega pododstavka določijo zadevne valute v skladu s točko (ii) člena 36(8)(b) ob upoštevanju naslednjega:
 - (a) dovolj velikega relativnega deleža vsake valute v skupni vrednosti poravnave CDD, ki da navodila za poravnavo, za plačilo, izračunano za obdobje enega leta;
 - (b) vpliva nerazpoložljivosti vsake valute na nemoteno izvajanje dejavnosti izvajalcev bančnih storitev za uporabnike CDD ob zelo različnih možnih scenarijih stresnih situacij iz člena 36.

Člen 42

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 11. novembra 2016

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Scenariji prenehanja ali prestrukturiranja

1. Za scenarij, ko CDD ne more zbrati novega kapitala za izpolnitev zahtev iz člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, se šteje, da sproži postopek svojega prestrukturiranja (v nadaljnjem besedilu: prestrukturiranje), kadar bi dogodki, opisani v scenariju, še vedno povzročili, da CDD še naprej upravlja sistem poravnave vrednostnih papirjev iz točke 3 oddelka A Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014 in opravlja vsaj še eno drugo osnovno storitev iz oddelka A Priloge k Uredbi (EU) št. 909/2014.
 2. Za scenarij, ko CDD ne more zbrati novega kapitala za izpolnitev zahtev iz člena 47(1) Uredbe (EU) št. 909/2014, se šteje, da sproži postopek prenehanja svoje dejavnosti v nadaljnjem besedilu: prenehanje dejavnosti), kadar bi dogodki, opisani v scenariju, povzročili, da CDD ne more izpolniti opredelitve pojma iz člena 2(1) Uredbe (EU) št. 909/2014.
 3. Scenariji iz člena 7(a) vključujejo naslednje ocene:
 - (a) v primeru prestrukturiranja CDD oceni pričakovano število mesecev, potrebnih za zagotovitev urejenega prestrukturiranja dejavnosti;
 - (b) v primeru prenehanja CDD oceni pričakovano število mesecev, potrebnih za prenehanje.
 4. Scenariji so sorazmerni z naravo dejavnosti CDD, njeno velikostjo, njeno medsebojno povezanostjo z drugimi institucijami in finančnim sistemom, njenim poslovnim modelom in modelom financiranja, njenimi dejavnostmi in strukturo ter morebitnimi ugotovljenimi ranljivostmi ali slabostmi. Scenariji temeljijo na izjemnih, vendar možnih dogodkih.
 5. CDD pri pripravi scenarijev izpolni naslednji zahtevi:
 - (a) dogodki, predvideni v scenariju, bi lahko povzročili prestrukturiranje dejavnosti CDD;
 - (b) dogodki, predvideni v scenariju, bi lahko povzročili prenehanje dejavnosti CDD.
 6. Načrt za zagotavljanje urejenega prestrukturiranja ali prenehanja dejavnosti CDD iz točke (b) člena 47(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 vključuje vse naslednje scenarije (v nadaljnjem besedilu: nesistemski dogodki):
 - (a) propad pomembnih nasprotnih strank;
 - (b) škoda ugledu institucije ali skupine;
 - (c) močan likvidnostnih odliv;
 - (d) neugodna gibanja cen sredstev, ki jim je institucija ali skupina pretežno izpostavljena;
 - (e) velike kreditne izgube;
 - (f) velika izguba zaradi operativnega tveganja.
 7. Načrt za zagotavljanje urejenega prestrukturiranja ali prenehanja dejavnosti CDD iz točke (b) člena 47(2) Uredbe (EU) št. 909/2014 vključuje vse naslednje scenarije (v nadaljnjem besedilu: sistemski dogodki):
 - (a) propad pomembnih nasprotnih strank, ki vpliva na finančno stabilnost;
 - (b) zmanjšanje likvidnosti, ki je na voljo na medbančnem trgu posojil;
 - (c) povečano tveganje države in splošen odliv kapitala iz pomembne države poslovanja institucije ali skupine;
 - (d) neugodna gibanja cen sredstev na enem ali več trgih;
 - (e) makroekonomski upad.
-